

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 5 maart 2026
(OR. en)

15484/1/25
REV 1

Interinstitutioneel dossier:
2023/0115(COD)

EF 372
ECOFIN 1523
CODEC 1823
PARLNAT
ECB

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: Standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD tot wijziging van Richtlijn 2014/49/EU betreffende de omvang van depositobescherming, het gebruik van de middelen van depositogarantiestelsels, grensoverschrijdende samenwerking en transparantie
- Vastgesteld door de Raad op 5 maart 2026

RICHTLIJN (EU) 2026/...
VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

van ...

**tot wijziging van Richtlijn 2014/49/EU betreffende de omvang van depositobescherming,
het gebruik van de middelen van depositogarantiestelsels,
grensoverschrijdende samenwerking en transparantie**

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 53, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank¹,

Na raadpleging van het Europees Economisch en Sociaal Comité,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure²,

¹ PB C 307 van 31.8.2023, blz. 19.

² Standpunt van het Europees Parlement van 24 april 2024 (PB C, C/2025/3754, 17.9.2025, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2025/3754/oj>) en standpunt van de Raad in eerste lezing van 5 maart 2026 (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad). Standpunt van het Europees Parlement van ... (nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad).

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 19, leden 5 en 6, van Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad³ heeft de Commissie de toepassing en het toepassingsgebied van die richtlijn beoordeeld en is zij tot de conclusie gekomen dat de doelstelling van bescherming van deposanten in de Unie door de oprichting van depositogarantiestelsels (DGS) grotendeels is bereikt. De Commissie is echter ook tot de conclusie gekomen dat de resterende hiaten in de bescherming van deposanten moeten worden aangepakt en dat de werking van DGS'en moet worden verbeterd, en dat tegelijkertijd de regels voor andere interventies door DGS'en dan uitbetalingsprocedures moeten worden geharmoniseerd.
- (2) De herziening van het kader voor crisisbeheer en depositoverzekering van de Unie moet de weg vrijmaken voor verdere verdieping van de bankenunie. Daarom moet de werking van DGS'en verder worden geharmoniseerd.
- (3) In het kader voor crisisbeheer en depositoverzekering van de Unie moeten consequent de beginselen worden gehandhaafd dat verliezen door aandeelhouders en crediteurs moeten worden gedragen en dat belastinggeld niet mag worden gebruikt om kredietinstellingen in moeilijkheden te helpen of te redden.

³ Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/49/oj>).

- (4) Indien kredietinstellingen niet voldoen aan hun verplichtingen om bijdragen aan DGS' en te betalen of om informatie te verstrekken aan deposanten en DGS' en, kan dat de doelstelling van deposantenbescherming ondermijnen. DGS' en of, in voorkomend geval, aangewezen autoriteiten moeten de wettelijke rente in rekening brengen op het bedrag van de verschuldigde bijdragen wegens laattijdige betaling ervan. Het is belangrijk de coördinatie tussen DGS' en en aangewezen en bevoegde autoriteiten te verbeteren bij het nemen van handhavingsmaatregelen tegen een kredietinstelling die haar verplichtingen niet nakomt. Het is noodzakelijk te waarborgen dat DGS' en of, in voorkomend geval, aangewezen autoriteiten de bevoegde autoriteiten tijdig in kennis stellen van een inbreuk op de verplichtingen van kredietinstellingen uit hoofde van de depositobeschermingsregels, zodat de bevoegde autoriteiten hun toezichtbevoegdheden krachtens Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad⁴ kunnen uitoefenen. Bovendien moeten de lidstaten, teneinde ervoor te zorgen dat kredietinstellingen de voorschriften van die richtlijn naleven, in passende sancties voorzien in geval van schending van die voorschriften.
- (5) Om verdere convergentie van de praktijken van DGS' en te ondersteunen en DGS' en te helpen bij het testen van hun veerkracht, moet de bij Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad⁵ opgerichte Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit, EBA) richtsnoeren opstellen voor de uitvoering van stresstests op de DGS' en.

⁴ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁵ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

- (6) Op grond van Richtlijn 2014/49/EU zijn deposito's van bepaalde financiële instellingen, waaronder beleggingsondernemingen, uitgesloten van dekking door DGS'en. Het geldt dat die financiële instellingen van hun cliënten ontvangen en dat zij namens hun cliënten bij een kredietinstelling storten in het kader van de diensten die zij aanbieden, moet echter onder bepaalde voorwaarden worden beschermd.
- (7) De categorieën depositanten die worden beschermd door een DGS zijn gebaseerd op de doelstelling om niet-professionele beleggers te beschermen, terwijl professionele beleggers geacht worden dergelijke bescherming niet nodig te hebben. Om die reden zijn overheden tot op heden van dekking uitgesloten. De meeste overheden, waaronder in sommige lidstaten scholen en ziekenhuizen, kunnen echter niet als professionele beleggers worden beschouwd. Daarom moet ervoor worden gezorgd dat deposito's van niet-professionele beleggers, zoals lokale overheden, kleine overheidsinstanties en instellingen zonder winstoogmerk waarover centrale of nationale overheden zeggenschap hebben, kunnen profiteren van de bescherming die een DGS biedt.

- (8) Om te waarborgen dat deposito's die worden aanvaard om te voldoen aan de minimumvereisten voor eigen vermogen en in aanmerking komende passiva uit hoofde van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad⁶, in hun geheel worden gebruikt om verliezen te dragen en bij te dragen aan de herkapitalisatie van een kredietinstelling in geval van falen, moeten zij worden uitgesloten van dekking door DGS'en. Teneinde een gelijke behandeling van die deposito's op basis van objectieve criteria te waarborgen, moeten zij worden uitgesloten van dekking door DGS'en, ongeacht of de afwikkelingsautoriteit toestemming heeft gegeven om ze op te nemen in het bedrag aan eigen vermogen en in aanmerking komende passiva.

⁶ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/59/oj>).

- (9) Deposito's als gevolg van bepaalde gebeurtenissen, waaronder door een natuurlijke persoon uitgevoerde onroerendgoedtransacties met betrekking tot particuliere woningen of de uitbetaling van bepaalde verzekeringsuitkeringen, kunnen tijdelijk leiden tot grote deposito's. Daarom moeten de lidstaten op grond van Richtlijn 2014/49/EU ervoor zorgen dat deposito's die het gevolg zijn van die gebeurtenissen gedurende ten minste drie maanden en ten hoogste twaalf maanden na creditering van het bedrag of vanaf het tijdstip waarop die deposito's wettelijk kunnen worden overgedragen, voor meer dan 100 000 EUR worden beschermd. Om de bescherming van depositanten in de Unie te harmoniseren en de administratieve complexiteit en de rechtsonzekerheid met betrekking tot de reikwijdte van de bescherming van die deposito's te verminderen, moet de bescherming ervan worden afgestemd op een minimumbedrag van 500 000 EUR voor alle tijdelijke hoge saldi en een maximumbedrag van 2 500 000 EUR voor deposito's in verband met onroerendgoedtransacties, voor een geharmoniseerde periode van zes maanden, in aanvulling op het dekkingsniveau van 100 000 EUR. Nadat de lidstaten die bedragen hebben omgezet, moeten ze periodiek – ten minste om de vijf jaar – worden herzien. In voorkomend geval moet de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel voor een richtlijn indienen om die bedragen aan te passen, rekening houdend met de ontwikkeling van de vastgoedprijzen in de verschillende lidstaten en de noodzaak om evenredigheid en een gelijk speelveld in de hele Unie te waarborgen.

- (10) Tijdens een onroerendgoedtransactie kunnen gelden via verschillende rekeningen worden overgemaakt voordat de transactie daadwerkelijk wordt afgewikkeld. Om depositanten bij onroerendgoedtransacties op homogene wijze te beschermen, moet de bescherming van tijdelijke hoge saldi daarom zowel gelden voor de opbrengsten van een verkoop als voor de gelden die worden gestort voor de aankoop van een particuliere woning binnen een vooraf bepaalde korte periode.
- (11) Met het oog op rechtszekerheid moet worden verduidelijkt dat wanneer een lidstaat toestaat dat de verplichtingen van een deposant jegens de kredietinstelling bij de berekening van het terugbetaalbare bedrag in mindering worden gebracht, alleen verplichtingen die verschuldigd zijn geworden voordat de deposito's niet-beschikbaar zijn geworden, van de in aanmerking komende deposito's van de deposant mogen worden afgetrokken, en alleen voor zover die verrekening onder de toepasselijke wettelijke en contractuele bepalingen is toegestaan.
- (12) Het is noodzakelijk om de operationele capaciteiten van DGS'en te optimaliseren en hun administratieve lasten te verminderen. Daarom moet worden vastgesteld dat wanneer het gaat om de identificatie van depositanten die recht hebben op deposito's op rekeningen van begunstigen of om de beoordeling of depositanten in aanmerking komen voor waarborgen voor tijdelijke hoge saldi, het de verantwoordelijkheid van de depositanten of de rekeninghouders blijft om op eigen kracht aan te tonen dat zij recht op die deposito's hebben.

- (13) Hoewel het terugbetaalbare bedrag in de regel binnen zeven werkdagen beschikbaar moet zijn, geldt voor bepaalde deposito's mogelijk een langere terugbetalingstermijn omdat DGS'en de aanvraag tot terugbetaling moeten verifiëren. Om de regels in de hele Unie te harmoniseren, moet die langere terugbetalingstermijn worden beperkt tot twintig werkdagen vanaf de datum van ontvangst door het betrokken DGS van de relevante informatie of documentatie. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen de situaties waarin die langere terugbetalingstermijn van toepassing is en situaties waarin de ontvangst van bedragen die door het DGS binnen de in deze richtlijn vastgelegde termijnen beschikbaar zijn gesteld, langer duurt als gevolg van operationele stappen die de deposant moet ondernemen.
- (14) Om de samenhang met en de uitvoering van beperkende maatregelen van de Unie te waarborgen, moeten kredietinstellingen deposito's waarop die maatregelen van toepassing zijn, oormerken en moeten DGS'en de terugbetaling van die deposito's opschorten zolang die maatregelen van toepassing zijn.
- (15) De administratieve kosten in verband met de terugbetaling van kleine bedragen op slapende rekeningen kunnen groter zijn dan de voordelen voor de deposant. Daarom moet worden gespecificeerd dat DGS'en niet mogen worden verplicht actieve stappen te ondernemen om de op dergelijke rekeningen aangehouden deposito's terug te betalen onder bepaalde drempels die op nationaal niveau moeten worden vastgesteld. Het recht van deposanten om aanspraak te maken op een dergelijk bedrag moet echter worden gehandhaafd. Indien dezelfde deposant ook andere actieve rekeningen heeft, moeten DGS'en de bedragen op die rekeningen bovendien meenemen in de berekening van het terug te betalen bedrag.

- (16) DGS' en hebben verschillende methoden om depositanten terug te betalen, variërend van contante uitbetalingen tot elektronische overboekingen. Om er echter voor te zorgen dat het terugbetalingsproces van DGS' en traceerbaar is en om overeenstemming te waarborgen met de doelstellingen van het kader van de Unie ter voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel ten behoeve van het witwassen van geld of terrorismefinanciering, moet overmaking de standaardmethode voor terugbetaling aan depositanten zijn bij bedragen van meer dan 10 000 EUR.
- (17) Financiële instellingen zijn uitgesloten van depositobescherming. Bepaalde financiële instellingen, waaronder instellingen voor elektronisch geld, betalingsinstellingen en beleggingsondernemingen, storten de van hun cliënten ontvangen gelden echter ook op bankrekeningen, vaak op tijdelijke basis, teneinde te voldoen aan beschermingsverplichtingen in overeenstemming met sectorspecifieke wetgeving, waaronder Richtlijnen 2009/110/EG⁷, 2014/65/EU⁸ en (EU) 2015/2366⁹ van het Europees Parlement en de Raad. Gezien de groeiende rol van die financiële instellingen moeten DGS' en deze deposito's beschermen mits die cliënten geïdentificeerd of identificeerbaar zijn.

⁷ Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld, tot wijziging van de Richtlijnen 2005/60/EG en 2006/48/EG en tot intrekking van Richtlijn 2000/46/EG (PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/110/oj>).

⁸ Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten en tot wijziging van Richtlijn 2002/92/EG en Richtlijn 2011/61/EU (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/65/oj>).

⁹ Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

- (18) Cliënten van financiële instellingen weten niet altijd bij welke kredietinstelling hun financiële instelling ervoor heeft gekozen om hun geld te storten. DGS'en mogen dergelijke deposito's daarom niet samenvoegen met een deposito dat dezelfde cliënten mogelijk hebben bij dezelfde kredietinstelling waar de financiële instelling hun deposito's heeft geplaatst. Kredietinstellingen weten mogelijk niet welke cliënten recht hebben op de bedragen die op de rekeningen van de cliënten worden aangehouden, of kunnen mogelijk de individuele gegevens van die cliënten niet controleren en registreren. Afhankelijk van het type en het bedrijfsmodel van de financiële instelling kunnen er omstandigheden zijn waaronder een rechtstreekse terugbetaling aan de cliënt de rekeninghouder in gevaar kan brengen. Daarom moeten DGS'en bedragen kunnen terugbetalen op een rekening van een cliënt die door de rekeninghouder bij een andere kredietinstelling is geopend ten behoeve van elke cliënt, wanneer aan bepaalde criteria is voldaan. Om het risico van dubbele betaling in dergelijke situaties te vermijden, moeten eventuele vorderingen van cliënten met betrekking tot bedragen die de rekeninghouder namens hen houdt, worden verminderd met het bedrag dat door het DGS rechtstreeks aan die cliënten wordt terugbetaald. De EBA moet daarom ontwerpen van technische reguleringsnormen ontwikkelen om de technische details nader te bepalen met betrekking tot de identificatie van cliënten met het oog op terugbetaling, de criteria voor terugbetaling aan de rekeninghouder ten behoeve van elke cliënt of rechtstreeks aan de cliënt, en de regels om meerdere vorderingen om uitbetaling aan dezelfde begunstigde te voorkomen.
- (19) Bij het terugbetalen van depositanten kunnen DGS'en in situaties terechtkomen die aanleiding geven tot bezorgdheid over het witwassen van geld. DGS'en moeten daarom de uitbetaling aan een deposant weigeren wanneer zij ervan in kennis worden gesteld dat een financiële-inlichtingeneenheid een bank- of betaalrekening heeft geschorst overeenkomstig de toepasselijke antiwitwasregels.

- (20) Richtlijn 2014/49/EU bepaalt dat wanneer een DGS betalingen verricht in het kader van een afwikkelingsprocedure, het DGS een vordering moet hebben tegen de betrokken kredietinstelling voor een bedrag dat gelijk is aan de betalingen en die vordering in de rangorde dezelfde plaats moet bekleden als gedekte deposito's. In die bepaling wordt geen onderscheid gemaakt tussen de bijdrage van een DGS wanneer een open-bank bail-in-instrument wordt gebruikt, en de bijdrage van een DGS aan de financiering van een overdrachtsstrategie gevolgd door liquidatie van het resterende deel van de entiteit. Om duidelijkheid en rechtszekerheid te garanderen met betrekking tot het bestaan en het bedrag van een vordering van een DGS in verschillende scenario's, moet worden gespecificeerd dat wanneer het DGS bijdraagt aan de financiering van een overdrachtsstrategie, zoals de toepassing van het instrument van verkoop van de onderneming of van het instrument van de overbruggingsinstelling, of aan de financiering van alternatieve maatregelen, waarbij een reeks activa, rechten en passiva, waaronder deposito's, van de kredietinstelling wordt overgedragen aan een ontvanger, dat DGS bij daaropvolgende liquidatieprocedures krachtens nationaal recht een vordering op het resterende deel van de entiteit moet hebben. Teneinde ervoor te zorgen dat de aandeelhouders en de crediteuren van de kredietinstelling die in het resterende deel van de entiteit blijven, de verliezen van die kredietinstelling effectief absorberen en om de mogelijkheid van terugbetalingen bij insolventie aan het DGS te verbeteren, moet de vordering van het DGS in de rangorde dezelfde plaats bekleden als gedekte deposito's. Indien het open-bank bail-in-instrument wordt toegepast, d.w.z. wanneer de kredietinstelling haar activiteiten voortzet, moet het DGS bijdragen aan het bedrag waarmee gedekte deposito's zouden zijn afgeschreven of omgezet om de verliezen in die kredietinstelling te absorberen indien gedekte deposito's binnen het toepassingsgebied van de bail-in waren opgenomen. Daarom mag de bijdrage van het DGS aan de afwikkeling niet resulteren in een vordering tegen de instelling in afwikkeling, aangezien dit het doel van de bijdrage van het DGS teniet zou doen.

- (21) Om te zorgen voor convergentie van de praktijken van DGS'en en rechtszekerheid voor deposanten die aanspraak maken op deposito's, en om operationele hindernissen voor DGS'en te vermijden, moet een voldoende lange termijn worden vastgesteld waarbinnen deposanten aanspraak kunnen maken op terugbetaling van hun deposito's indien het DGS deposanten niet binnen de in Richtlijn 2014/49/EU vastgelegde termijnen heeft terugbetaald in het geval van een uitbetaling. Een dergelijke vordering moet door het DGS in overweging worden genomen, ook in gevallen waarin de eiser nog niet door een rechterlijke uitspraak als deposant is erkend.
- (22) De lidstaten moesten op grond van Richtlijn 2014/49/EU ervoor zorgen dat de beschikbare financiële middelen van een DGS uiterlijk op 3 juli 2024 ten minste een streefbedrag bereiken dat gelijk is aan 0,8 % van het bedrag van de gedekte deposito's van de deelnemers. Teneinde objectief te kunnen beoordelen of DGS'en aan dat vereiste voldoen, moet een duidelijke referentieperiode worden vastgesteld om het bedrag van de gedekte deposito's en de beschikbare financiële middelen van DGS'en te bepalen.

- (23) Teneinde de veerkracht van DGS' en te waarborgen, moeten hun middelen afkomstig zijn van stabiele en onherroepelijke bijdragen. Bepaalde financieringsbronnen van het DGS, zoals verwachte terugvorderingen op DGS-vorderingen die voortvloeien uit interventies van het DGS, zijn te resultaatafhankelijk om te worden geboekt als beschikbare financiële middelen die in aanmerking komen voor het streefbedrag van het DGS. Teneinde de voorwaarden van DGS' en voor het bereiken van hun streefbedrag te harmoniseren en om ervoor te zorgen dat de beschikbare financiële middelen van DGS' en worden gefinancierd door bijdragen van de sector, moeten middelen die in aanmerking komen voor het bereiken van het streefbedrag worden onderscheiden van middelen die worden beschouwd als aanvullende financieringsbronnen, zoals geleende middelen die leiden tot schuldverplichtingen van het DGS. De te verwachten aflossingen van leningen kunnen echter worden gepland en verwerkt in de reguliere bijdragen van deelnemers aan het DGS, en de schuldverplichtingen van het DGS mogen daarom niet volledig worden afgetrokken van de beschikbare financiële middelen die in aanmerking komen voor het streefbedrag. Om de interne markt voor het bankwezen te bevorderen door liquiditeitssteun tussen DGS' en te stimuleren en het gebruik van de beschikbare financiële middelen van een institutioneel protectiestelsel (IPS) dat als DGS is erkend krachtens Richtlijn 2014/49/EU voor IPS-maatregelen ter voorkoming van het falen van zijn deelnemende instellingen te vergemakkelijken, en daarbij dubbeltelling te vermijden, moet een uitstaande vordering op een lening die aan een ander DGS is verstrekt of op financiële middelen die anderszins ter beschikking zijn gesteld van de IPS-rekening van dat als DGS erkende IPS, uitsluitend meetellen voor het streefbedrag van het kredietverstreckende DGS of van de DGS-rekening van het als DGS erkende IPS.

- (24) Om voorspelbaarheid en rechtszekerheid te waarborgen met betrekking tot de termijn waarbinnen het streefbedrag van het DGS moet worden bereikt na het gebruik van middelen van het DGS of een verhoging van het bedrag van de gedekte deposito's, moet de aanvullingsperiode worden gespecificeerd, niet alleen in het geval van een aanzienlijke vermindering van de beschikbare financiële middelen waardoor de beschikbare financiële middelen minder dan twee derde van het streefbedrag bedragen, maar ook in het geval van een kleinere vermindering waardoor de beschikbare financiële middelen onder het streefbedrag vallen maar nog steeds meer dan twee derde van het streefbedrag bedragen. Om de procyclische effecten van het opleggen van een hoge financiële last aan banken te vermijden, moet de aanvullingsperiode van zes jaar in geval van grotere verminderingen worden gehandhaafd, ongeacht of de oorzaak van die verminderingen een interventie van het DGS of een aanzienlijke verhoging van het aantal gedekte deposito's is. In het geval van kleinere verminderingen moet de aanvullingsperiode twee jaar bedragen. Indien de vermindering van het streefbedrag echter zeer gering is in verhouding tot de kosten van het innen van de desbetreffende bijdragen, moet het DGS die periode van twee jaar met één jaar kunnen verlengen.
- (25) Om een consistente toepassing te waarborgen, moet de EBA ontwerpen van technische reguleringsnormen ontwikkelen tot nadere bepaling van de methode voor de berekening van de beschikbare financiële middelen die in aanmerking komen voor het streefbedrag van het DGS en tot nadere bepaling van de procedure die moet worden gevolgd teneinde het streefbedrag van het DGS na de vermindering te bereiken.

- (26) De beschikbare financiële middelen van een DGS moeten onmiddellijk kunnen worden gebruikt in het geval van plotselinge uitbetalingen of andere interventies. Gezien de verschillende praktijken in de Unie is het passend vereisten vast te leggen voor de beleggingsstrategieën met betrekking tot de middelen van DGS' en teneinde eventuele negatieve gevolgen voor het vermogen van DGS' en om hun mandaat te vervullen, te beperken. Indien een DGS niet bevoegd is om de beleggingsstrategie vast te stellen, moet de autoriteit, het orgaan of de entiteit in de lidstaat die verantwoordelijk is voor het bepalen van de beleggingsstrategie, bij het bepalen van die strategie ook de beginselen van diversificatie en beleggingen in activa met een laag risico in acht nemen. Om de volledige operationele onafhankelijkheid en flexibiliteit van het DGS wat betreft de toegang tot zijn middelen te behouden, moeten, wanneer de lidstaten toestaan dat middelen van een DGS bij hun nationale centrale bank of nationale schatkist worden gestort, die middelen duidelijk worden bestemd en gescheiden voor boekhoudkundige doeleinden en direct beschikbaar zijn voor gebruik door het DGS.
- (27) Om een voldoende gediversifieerde belegging van de middelen van DGS' en en convergentie van hun praktijken te waarborgen, moet de EBA in dat verband richtsnoeren voor DGS' en uitvaardigen.
- (28) De in Richtlijn 2014/49/EU geboden optie om de beschikbare financiële middelen van een DGS bijeen te brengen door verplichte bijdragen die door de deelnemende instellingen worden betaald aan bestaande stelsels van verplichte bijdragen die door een lidstaat zijn ingesteld om de kosten in verband met het systeemrisico te dekken, is nooit gebruikt en moet daarom worden afgeschaft.

- (29) De deposantenbescherming moet worden verbeterd, waarbij tegelijkertijd moet worden vermeden dat de activa van een DGS tegen afbraakprijzen worden verkocht en mogelijke negatieve procyclische effecten in de banksector als gevolg van de inning van buitengewone bijdragen moeten worden beperkt. De lidstaten moeten daarom de mogelijkheid hebben hun DGS' en toe te staan alternatieve financieringsregelingen uit particuliere bronnen te gebruiken die hen in staat stellen om op elk moment kortlopende financiering te verkrijgen uit andere bronnen dan bijdragen, ook voordat ze hun beschikbare financiële middelen en middelen die via buitengewone bijdragen zijn geïnd, gebruiken. Aangezien kredietinstellingen in de eerste plaats de kosten en de verantwoordelijkheid voor de financiering van DGS' en moeten dragen, mogen alternatieve financieringsregelingen uit overheidsmiddelen alleen worden toegestaan in de vorm van garanties of leningen aan een DGS met looptijden van niet meer dan zes jaar, die als laatste redmiddel worden gebruikt en alleen in geval van uitbetaling of bijdrage van het DGS aan de afwikkeling. Dit mag niet beletten dat in uitzonderlijke omstandigheden gebruik wordt gemaakt van kortlopende leningen uit openbare bronnen vóór andere alternatieve financieringsregelingen om een tijdige terugbetaling aan deposanten of bijdragen aan de afwikkeling te waarborgen.

- (30) Hoewel de primaire rol van DGS' en de terugbetaling van gedekte deposanten is, kunnen andere interventies dan uitbetaling meer kosteneffectief blijken voor DGS' en en zorgen voor een ononderbroken toegang tot deposito's door overdrachtsstrategieën te faciliteren. DGS' en kunnen verplicht zijn om bij te dragen aan de afwikkeling van kredietinstellingen. Daarnaast kunnen DGS' en in sommige lidstaten preventieve maatregelen financieren om de levensvatbaarheid van kredietinstellingen op lange termijn te herstellen, of alternatieve maatregelen in geval van insolventie. Dergelijke preventieve en alternatieve maatregelen kunnen een doeltreffende rol spelen in het continuüm van crisisbeheersinstrumenten, teneinde het vertrouwen van deposanten en de financiële stabiliteit te handhaven. Lidstaten die vóór de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn in hun nationale wetgeving niet in preventieve en alternatieve maatregelen hebben voorzien, moeten daarom overwegen de nodige capaciteit van hun DGS' en en andere betrokken autoriteiten op te bouwen om dergelijke maatregelen in de toekomst uit te voeren. Na een beoordeling van de paraatheid van de lidstaten en de ervaring met de toepassing van preventieve en alternatieve maatregelen moet de Commissie haar beoordeling aan het Europees Parlement en de Raad voorleggen, in voorkomend geval vergezeld van een wetgevingsvoorstel. Hoewel dergelijke preventieve en alternatieve maatregelen de bescherming van deposito's aanzienlijk kunnen verbeteren, moeten dergelijke maatregelen aan passende waarborgen worden onderworpen, onder meer in de vorm van een geharmoniseerde laagstekostoets, teneinde te zorgen voor een gelijk speelveld en de doeltreffendheid en kostenefficiëntie van dergelijke maatregelen. Dergelijke waarborgen zouden alleen van toepassing moeten zijn op interventies die worden gefinancierd met de beschikbare financiële middelen van het DGS die op grond van deze richtlijn zijn gereguleerd.

- (31) Om te zorgen voor een consistente aanpak bij de toepassing van preventieve maatregelen door DGS'en in de hele Unie, moet de EBA richtsnoeren uitvaardigen tot nadere bepaling van de voorwaarden die moeten worden opgelegd aan kredietinstellingen die van preventieve maatregelen profiteren, de systemen waarover DGS'en moeten beschikken teneinde preventieve maatregelen adequaat te selecteren en uit te voeren en de risico's ervan te monitoren, en de nadere regelingen voor samenwerking tussen afwikkelingsautoriteiten, aangewezen autoriteiten en bevoegde autoriteiten.
- (32) Maatregelen om het falen van een kredietinstelling te voorkomen door middel van voldoende vroegtijdige interventies kunnen een doeltreffende rol spelen in het continuüm van crisisbeheersinstrumenten die worden gebruikt om het vertrouwen van depositanten en de financiële stabiliteit te handhaven. Die maatregelen kunnen verschillende vormen aannemen, zoals kapitaalsteunmaatregelen via eigenvermogensinstrumenten, waaronder tier 1-kernkapitaalinstrumenten, of andere kapitaalinstrumenten, garanties of leningen. DGS'en hebben op heterogene wijze toegang gehad tot die maatregelen. Om het continuüm van crisisbeheersinstrumenten en de toepassing van preventieve maatregelen te waarborgen op een wijze die in overeenstemming is met het afwikkelingskader en de staatssteunregels, moeten het tijdschema en de voorwaarden voor de toepassing ervan worden gespecificeerd. Preventieve maatregelen moeten vroegtijdig worden genomen om verslechtering van de financiële situatie van een kredietinstelling te voorkomen. Zij zijn niet passend zodra de afwikkelingsautoriteit een besluit heeft genomen waarbij wordt vastgesteld dat de kredietinstelling faalt of waarschijnlijk zal falen en dat er geen maatregelen zijn die het falen ervan kunnen voorkomen, ongeacht de beoordeling of de afwikkeling al dan niet in het algemeen belang is. De aangewezen autoriteiten moeten bevestigen of aan de voorwaarden voor een dergelijke interventie door het DGS is voldaan.

- (33) Om ervoor te zorgen dat preventieve maatregelen hun doel bereiken, moeten kredietinstellingen worden verplicht aan de bevoegde autoriteit een nota voor te leggen waarin de maatregelen worden beschreven die zij toezeggen te zullen nemen. Die nota moet alle elementen bevatten die tot doel hebben de uitstroom van middelen te voorkomen en de kapitaal- en liquiditeitsposities van de kredietinstelling te versterken, zodat de kredietinstelling op een toekomstgerichte basis kan voldoen aan alle relevante prudentiële en andere wettelijke vereisten. De nota moet daarom kapitaalverhogende maatregelen bevatten, waaronder regels inzake de uitgifte van rechten, de vrijwillige omzetting van achtergestelde schuldinstrumenten, passivabeheerexercities, kapitaalgenererende verkopen van activa, de securitisatie van portefeuilles, en winstbehoud, waaronder een verbod op dividenduitkering en een verbod op de verwerving van deelnemingen in ondernemingen. Daarnaast moet in de nota nader worden ingegaan op het tekort aan aanvangskapitaal van de kredietinstelling. Tijdens de uitvoering van de in de nota opgenomen maatregelen moeten kredietinstellingen ook hun liquiditeitspositie versterken en zich onthouden van agressieve handelspraktijken, van de uitkering van dividenden of variabele beloningen, van de terugkoop van eigen aandelen en van het terugbetalen van hybride kapitaalinstrumenten. De nota moet ook een strategie bevatten om uit de ontvangen steunmaatregelen te stappen. De kredietinstelling moet de bevoegde autoriteit binnen een redelijke termijn een bedrijfssaneringsplan voorleggen om de levensvatbaarheid op lange termijn veilig te stellen. De bevoegde autoriteiten en de afwikkelingsautoriteiten zijn bij uitstek in staat om de relevantie en geloofwaardigheid te beoordelen van de maatregelen die in een bedrijfssaneringsplan worden overwogen. Om ervoor te zorgen dat de aangewezen autoriteit van het DGS dat door de kredietinstelling is verzocht een preventieve maatregel te financieren, in staat is om te beoordelen of aan alle voorwaarden voor preventieve maatregelen is voldaan, moet de bevoegde autoriteit samenwerken met de aangewezen autoriteit. De verdere verstrekking van middelen aan een kredietinstelling moet worden opgeschort indien de bevoegde autoriteit er niet van overtuigd is dat het bedrijfssaneringsplan geloofwaardig en haalbaar is. Om te zorgen voor een consistente aanpak van de toepassing van preventieve maatregelen in de hele Unie, moet de EBA richtsnoeren uitvaardigen om kredietinstellingen te helpen bij het opstellen van bedrijfssaneringsplannen.

- (34) Om ervoor te zorgen dat kredietinstellingen die steun in de vorm van preventieve maatregelen ontvangen van DGS'en, hun verplichtingen nakomen, moeten de bevoegde autoriteiten kredietinstellingen die de in hun nota of bedrijfssaneringsplan beschreven verplichtingen niet zijn nagekomen, die het bedrag dat in het kader van de preventieve maatregelen is bijgedragen, niet hebben terugbetaald of die de exitstrategie niet hebben nageleefd, om een plan van corrigerende maatregelen vragen. Indien een bevoegde autoriteit van mening is dat de maatregelen in het plan van corrigerende maatregelen niet voldoende zijn om te zorgen voor de levensvatbaarheid van de kredietinstelling op lange termijn, of indien de kredietinstelling zich niet aan het plan van corrigerende maatregelen houdt, mag het DGS de kredietinstelling geen verdere preventieve steun verlenen en moeten de betrokken autoriteiten op grond van Richtlijn 2014/59/EU beoordelen of de instelling faalt of waarschijnlijk zal falen. Om te zorgen voor een consistente aanpak van de toepassing van preventieve maatregelen in de hele Unie, moet de EBA richtsnoeren uitvaardigen om kredietinstellingen te helpen bij het opstellen van plannen van corrigerende maatregelen.
- (35) Een bijdrage van het DGS aan alternatieve maatregelen moet aan passende waarborgen worden onderworpen teneinde te zorgen voor een gelijk speelveld en de doeltreffendheid en kostenefficiëntie van dergelijke maatregelen. Het DGS kan alleen worden gebruikt om de overdracht van niet-gedekte deposito's en andere ongedekte passiva aan een ontvanger te financieren indien de overdracht strikt noodzakelijk en evenredig is om besmetting te voorkomen, indien de overdracht de waarde van de activa bij verkoop zou maximaliseren of indien de relatie met cliënten behouden moet blijven om het vertrouwen te handhaven. Het DGS mag niet worden gebruikt voor de overdracht van eigen vermogen of passiva die volgens de nationale wetgeving inzake normale insolventieprocedures lager gerangschikt zijn dan gewone ongedekte passiva.

- (36) Om nadelige gevolgen voor de mededinging en voor de interne markt te voorkomen, moet worden bepaald dat in geval van alternatieve insolventiemaatregelen, de relevante organen die een kredietinstelling vertegenwoordigen, zoals een vereffenaar, een curator, een bewindvoerder of een ander orgaan, of de betrokken nationale autoriteit, regelingen moeten treffen om de activiteiten van de kredietinstelling of een deel ervan te verkopen in een open, transparant en niet-discriminerend proces, waarbij wordt gestreefd naar een zo hoog mogelijke verkoopprijs. De kredietinstelling of de betrokken nationale autoriteit, of elke bemiddelaar die namens de kredietinstelling of de betrokken nationale autoriteit optreedt, moet regels toepassen die geschikt zijn voor de verkoop van de activa, rechten en passiva die aan potentiële verkrijgers worden overgedragen. In ieder geval moet het gebruik van middelen van de lidstaten onderworpen blijven aan de toepasselijke staatssteunregels krachtens het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), indien van toepassing.
- (37) Aangezien het hoofddoel van DGS'en is om gedekte deposito's te beschermen, mogen DGS'en alleen andere interventies dan uitbetalingen financieren wanneer het totale bedrag van dergelijke interventies lager is dan het bedrag van de gedekte deposito's in de betrokken kredietinstelling.

- (38) Om verder rekening te houden met de specifieke kenmerken van IPS'en die als DGS'en zijn erkend en om hun doeltreffendheid te versterken, moet Richtlijn 2014/49/EU voorzien in de mogelijkheid voor een DGS om een lening te verstrekken of de bij die richtlijn gereguleerde middelen anderszins tijdelijk over te dragen naar de IPS-rekening, die voor boekhoudkundige doeleinden gescheiden is van de DGS-rekening, met het oog op het verlenen van financiële steun aan een deelnemer en met name om zijn liquiditeit en solvabiliteit te waarborgen teneinde faillissement waar nodig te voorkomen, ter verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 113, lid 7, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹⁰. Dat moet mogelijk zijn in gevallen waarin de verstrekte middelen nodig zijn ter aanvulling van de andere middelen die bestemd zijn om de liquiditeit en solvabiliteit van een aangesloten instelling te waarborgen teneinde haar faillissement te voorkomen, en moet afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat terugbetaling aan het DGS binnen zeven werkdagen, indien nodig, een geloofwaardig vooruitzicht is.
- (39) Om de geharmoniseerde bescherming van depositanten te verbeteren en de respectieve verantwoordelijkheden in grensoverschrijdende situaties in de hele unie te specificeren, moet het DGS van de lidstaat van herkomst zorgen voor de uitbetaling aan depositanten die gevestigd zijn in lidstaten waar de kredietinstellingen die eraan deelnemen deposito's aannemen en andere terugbetaalbare fondsen aanvaarden door depositodiensten aan te bieden op grensoverschrijdende basis zonder dat zij in de lidstaat van ontvangst gevestigd zijn. Om de uitbetalingstransacties te vergemakkelijken door middel van informatieverstrekking aan depositanten en het verzamelen en doorsturen van de relevante documenten, moet het DGS van de lidstaat van ontvangst kunnen fungeren als contactpunt voor depositanten bij kredietinstellingen die gebruikmaken van de vrijheid van dienstverrichting.

¹⁰ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

- (40) Samenwerking tussen DGS'en in de hele Unie is essentieel om te zorgen voor een snelle en kostenefficiënte terugbetaling aan deposanten wanneer kredietinstellingen bankdiensten verrichten via bijkantoren in andere lidstaten. Met het oog op de technologische vooruitgang waardoor het gebruik van grensoverschrijdende overdrachten en identificatie op afstand toeneemt, moet het DGS van de lidstaat van herkomst rechtstreeks terugbetalingen kunnen verrichten aan deposanten die gebruikmaken van bijkantoren in een andere lidstaat, mits de administratieve lasten en kosten lager zijn dan wanneer de terugbetaling werd uitgevoerd door het DGS van de lidstaat van ontvangst. Die flexibiliteit moet een aanvulling vormen op het huidige samenwerkingsmechanisme, waarbij het DGS van de lidstaat van ontvangst de deposanten die gebruikmaken van bijkantoren moet terugbetalen namens het DGS van de lidstaat van herkomst. Om het vertrouwen van deposanten in DGS'en in zowel de lidstaat van ontvangst als de lidstaat van herkomst te behouden, moet de EBA richtsnoeren uitvaardigen om de DGS'en bij te staan bij die samenwerking, onder meer door een lijst van omstandigheden en voorwaarden op te nemen op basis waarvan een DGS van de lidstaat van herkomst kan besluiten om deposanten die gebruikmaken van bijkantoren in de lidstaat van ontvangst terug te betalen.
- (41) Kredietinstellingen kunnen hun aansluiting aan een DGS wijzigen of een deel van hun activiteiten kan worden overgedragen en zodoende onder een ander DGS gaan vallen. In Richtlijn 2014/49/EU staat dat de bijdragen van een kredietinstelling die in de twaalf maanden voorafgaand aan een wijziging van aansluiting aan een DGS of de overdracht van activiteiten zijn betaald, moeten worden overgedragen van het oorspronkelijke DGS aan het andere DGS in verhouding tot het bedrag van de overgedragen gedekte deposito's. Om ervoor te zorgen dat de overdracht van bijdragen aan het ontvangende DGS niet afhankelijk is van uiteenlopende nationale regels inzake facturering of van de feitelijke datum van betaling van bijdragen, moet het oorspronkelijke DGS het over te dragen bedrag berekenen op basis van verschuldigde bijdragen in plaats van op basis van betaalde bijdragen.

- (42) Het is noodzakelijk om te zorgen voor een gelijke bescherming van depositanten in de hele Unie, die niet volledig kan worden gegarandeerd door een stelsel voor gelijkwaardigheidsbeoordeling van depositantenbescherming in derde landen. Om die reden moeten bijkantoren in de Unie van een kredietinstelling met het hoofdkantoor in een derde land zich aansluiten bij een DGS in de lidstaat waar zij hun depositoactiviteiten uitvoeren. Dat vereiste zou ook zorgen voor consistentie met de Richtlijnen 2013/36/EU en 2014/59/EU, die gericht zijn op de invoering van een robuuster prudentieel en afwikkelingskader voor groepen uit derde landen die bankdiensten verlenen in de Unie. Omgekeerd moet blootstelling van DGS'en aan de economische en financiële risico's van derde landen worden voorkomen. Deposito's in bijkantoren die door kredietinstellingen van de Unie in derde landen zijn gevestigd, mogen daarom niet worden beschermd, tenzij de lidstaten besluiten dat deposito's in die bijkantoren moeten worden gedekt.
- (43) Gestandaardiseerde en regelmatige openbaarmaking van informatie maakt depositanten bewuster van depositobescherming. Om de openbaarmakingsvereisten af te stemmen op de technologische ontwikkelingen, moet in die vereisten rekening worden gehouden met de nieuwe digitale communicatiekanalen die kredietinstellingen gebruiken voor de communicatie met hun depositanten. Depositanten moeten duidelijke en homogene informatie verkrijgen waarin depositobescherming wordt toegelicht en tegelijkertijd moeten de daarmee samenhangende administratieve lasten voor kredietinstellingen of DGS'en worden beperkt. De EBA moet ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen ter nadere bepaling van de inhoud en het formaat van het informatieblad dat aan depositanten moet worden verstrekt, en van de modelinformatie die DGS'en, aangewezen autoriteiten of kredietinstellingen in specifieke situaties aan depositanten moeten verstrekken, onder meer fusies van kredietinstellingen, vaststellingen dat deposito's niet beschikbaar zijn of de terugbetaling van deposito's van cliëntengelden.

- (44) De fusie van kredietinstellingen of de omzetting van een dochteronderneming in een bijkantoor of omgekeerd kan gevolgen hebben voor de belangrijkste kenmerken van de deposantenbescherming. Om negatieve gevolgen te vermijden voor deposanten met deposito's bij beide fuserende kredietinstellingen en wier aanspraken op depositodekking zouden afnemen door wijzigingen in de aansluiting aan het DGS, moeten alle deposanten op de hoogte worden gesteld van dergelijke wijzigingen en moeten zij het recht hebben hun geld boetevrij op te nemen of over te boeken naar een andere kredietinstelling tot een bedrag dat gelijk staat aan de verloren dekking van hun deposito's.
- (45) Om de financiële stabiliteit te behouden, besmetting te voorkomen en, indien van toepassing, deposanten in staat te stellen hun rechten uit te oefenen om aanspraak te maken op deposito's, moeten de betrokken autoriteiten, DGS'en en kredietinstellingen de deposanten informeren over het feit dat deposito's niet meer beschikbaar zijn.

- (46) Om de transparantie voor deposanten te vergroten en de financiële robuustheid en het vertrouwen tussen DGS'en bij de uitvoering van hun taken te bevorderen, moeten de huidige verslagleggingsvereisten worden verbeterd. Voortbouwend op de huidige vereisten die DGS'en in staat stellen alle nodige informatie op te vragen bij deelnemende instellingen om zich voor te bereiden op een uitbetaling, moeten DGS'en ook de informatie kunnen opvragen die nodig is om zich voor te bereiden op een uitbetaling in het kader van grensoverschrijdende samenwerking. Op verzoek van een DGS moeten de deelnemende instellingen worden verplicht algemene informatie te verstrekken over alle belangrijke grensoverschrijdende activiteiten in andere lidstaten of, in voorkomend geval, ook in derde landen. Teneinde de EBA voldoende informatie te verstrekken over de ontwikkeling van de beschikbare financiële middelen van de DGS'en en over het gebruik van die middelen, moeten de lidstaten eveneens ervoor zorgen dat DGS'en de EBA jaarlijks informeren over het bedrag aan gedekte deposito's en beschikbare financiële middelen, en de EBA op de hoogte brengen van de omstandigheden die hebben geleid tot het gebruik van middelen van het DGS voor uitbetalingen of voor andere maatregelen. Naar aanleiding van de versterking van de rol van DGS'en bij bankencrisisbeheer teneinde het gebruik van middelen van DGS'en bij afwikkeling te vergemakkelijken, moeten de afwikkelingsautoriteiten DGS'en ten slotte een samenvatting van de afwikkelingsplannen van kredietinstellingen verstrekken, zodat die DGS'en in het algemeen beter voorbereid zijn om de middelen beschikbaar te stellen in de mate waarin dat nodig is.
- (47) Technische normen voor financiële diensten moeten een consistente harmonisatie en afdoende deposantenbescherming in de hele Unie vergemakkelijken. Als orgaan met hooggespecialiseerde expertise is het efficiënt en passend om de EBA te belasten met de ontwikkeling van ontwerpen van technische regulerings- en uitvoeringsnormen die geen beleidskeuzen inhouden, voor vaststelling door de Commissie.

- (48) Waar voorzien in deze richtlijn, dient de Commissie de door de EBA ontwikkelde ontwerpen van technische reguleringsnormen vast te stellen door middel van gedelegeerde handelingen op grond van artikel 290 VWEU, in overeenstemming met Verordening (EU) nr. 1093/2010. In dergelijke ontwerpen van technische reguleringsnormen moeten specificaties worden opgenomen van de technische details met betrekking tot de identificatie van cliënten van financiële instellingen voor de uitbetaling van deposito's van cliëntengelden, de criteria en omstandigheden voor terugbetaling aan de rekeninghouder ten behoeve van elke cliënt of rechtstreeks aan de cliënt, en van de regels ter voorkoming van meerdere uitbetalingen aan dezelfde begunstigde. In de ontwerpen van technische reguleringsnormen moet ook de methode worden gespecificeerd voor de berekening van beschikbare financiële middelen die in aanmerking worden genomen voor het streefbedrag en het proces voor de aanvulling van het DGS.
- (49) Waar voorzien in deze richtlijn, dient de Commissie de door de EBA ontwikkelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen vast te stellen door middel van uitvoeringshandelingen op grond van artikel 291 VWEU, in overeenstemming met artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010. In dergelijke ontwerpen van technische uitvoeringsnormen moeten de inhoud en het formaat van het informatieblad voor deposanten en de procedure voor en de inhoud van de aan deposanten te verstrekken informatie nader worden bepaald. In de ontwerpen van technische uitvoeringsnormen moeten ook de procedures nader worden bepaald die moeten worden gevolgd wanneer een kredietinstelling informatie verstrekt aan haar DGS en wanneer een DGS of een aangewezen autoriteit informatie verstrekt aan de EBA, alsook de modellen voor het verstrekken van die informatie.

- (50) Om bijkantoren van kredietinstellingen in de lidstaten met het hoofdkantoor buiten de Unie die niet deelnemen aan een in de Unie gevestigd DGS in staat te stellen het vereiste om zich bij een DGS van de Unie aan te sluiten, na te leven, moeten die bijkantoren voldoende tijd krijgen om de nodige stappen te ondernemen om aan dat vereiste te voldoen.
- (51) Richtlijn 2014/49/EU stelt lidstaten in staat een IPS als DGS te erkennen indien het voldoet aan de criteria van artikel 113, lid 7, van Verordening (EU) nr. 575/2013, alsook aan Richtlijn 2014/49/EU. Om rekening te houden met het specifieke bedrijfsmodel van die IPS'en, in het bijzonder met de relevantie van preventieve maatregelen die de kern van hun taak zijn, is het passend om de lidstaten de mogelijkheid te bieden om IPS'en een langere periode toe te staan om zich aan de nieuwe regels aan te passen. Die mogelijkheid voor een langere overgangperiode houdt rekening met de tijd die IPS'en die als DGS'en zijn erkend, nodig hebben om financiële middelen op te bouwen op een afzonderlijke rekening voor boekhoudkundige doeleinden met het oog op het verlenen van financiële steun aan een deelnemer en met name om zijn liquiditeit en solvabiliteit te waarborgen teneinde faillissement waar nodig te voorkomen.
- (52) Om DGS'en en aangewezen autoriteiten in staat te stellen de nodige operationele capaciteit op te bouwen om de in deze richtlijn beschreven nieuwe regels inzake het gebruik van preventieve maatregelen toe te passen, is het passend te voorzien in een uitgestelde toepassing van die regels.

- (53) Daar de doelstelling van deze richtlijn, namelijk het waarborgen van een eenvormige bescherming van depositanten in de Unie, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt vanwege de risico's die uiteenlopende nationale benaderingen voor de integriteit van de interne markt met zich mee kunnen brengen, maar vanwege wijziging van reeds op Unieniveau vastgestelde regels, beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (54) Overeenkomstig artikel 42, lid 1, van Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad¹¹ is de Europese Toezichthouder voor gegevensbescherming geraadpleegd, en op 12 juni 2023 heeft hij een advies uitgebracht¹².
- (55) Richtlijn 2014/49/EU moet derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

¹¹ Verordening (EU) 2018/1725 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de instellingen, organen en instanties van de Unie en betreffende het vrije verkeer van die gegevens, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 45/2001 en Besluit nr. 1247/2002/EG (PB L 295 van 21.11.2018, blz. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

¹² PB C 255 van 20.7.2023, blz. 4.

Artikel 1
Wijziging van Richtlijn 2014/49/EU

Richtlijn 2014/49/EU wordt als volgt gewijzigd:

1) artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Deze richtlijn bevat regels en procedures betreffende de oprichting en de werking van depositogarantiestelsels, de dekking en terugbetaling van deposito’s, en de waarborgen voor het gebruik van middelen van depositogarantiestelsels voor andere maatregelen dan de terugbetaling van deposito’s om de toegang van deposanten tot hun deposito’s te waarborgen.”;

b) in lid 2 wordt punt d) vervangen door:

“d) kredietinstellingen, en bijkantoren van kredietinstellingen die hun hoofdkantoor buiten de Unie hebben, die zijn aangesloten bij de in punt a), b) of c) van dit lid bedoelde stelsels.”;

2) artikel 2 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) in punt 3 wordt de aanhef vervangen door:

“3) “deposito”: een creditsaldo dat wordt gevormd door op een rekening staande gelden of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit die kredietinstellingen doorgaans in het kader van hun bedrijfsactiviteiten uitvoeren, en dat de kredietinstelling onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden dient terug te betalen, met inbegrip van een termijndeposito en een spaardeposito, maar met uitsluiting van een creditsaldo indien:”;

ii) in punt 13 wordt de aanhef vervangen door:

“13) “betalingsverplichting”: een onherroepelijke, volledig door zekerheden gedekte verplichting van een kredietinstelling om een depositogarantiestelsel op verzoek een geldbedrag te betalen, en waarbij de zekerheden:”;

iii) de volgende punten worden toegevoegd:

“19) “afwikkelingsautoriteit”: een afwikkelingsautoriteit als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 18, van Richtlijn 2014/59/EU;

- 20) “deposito’s van cliëntengelden”: gelden die rekeninghouders die financiële instellingen zijn als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 26, van Verordening (EU) nr. 575/2013 in het kader van hun bedrijfsactiviteiten bij een kredietinstelling storten voor rekening van hun cliënten;
- 21) “staatssteunregels van de Unie”: het kader dat is vastgesteld bij de artikelen 107, 108 en 109 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) en verordeningen en alle handelingen van de Unie, met inbegrip van richtsnoeren, mededelingen en bekendmakingen, die op grond van artikel 108, lid 4, of artikel 109 VWEU zijn uitgevaardigd of vastgesteld;
- 22) “witwassen”: witwassen als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 1, van Verordening (EU) 2024/1624 van het Europees Parlement en de Raad*;
- 23) “terrorismedfinanciering”: terrorismedfinanciering als gedefinieerd in artikel 2, lid 1, punt 2), van Verordening (EU) 2024/1624.

* Verordening (EU) 2024/1624 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2024 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismedfinanciering (PB L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj>).”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Aandelen van “building societies” in Ierland worden als deposito’s behandeld, tenzij het gaat om aandelen met een vermogenskarakter als bedoeld in artikel 5, lid 1, punt b).”;

3) artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien een kredietinstelling niet voldoet aan haar verplichtingen in het kader van de deelneming aan een depositogarantiestelsel, dat depositogarantiestelsel de aangewezen autoriteit en de bevoegde autoriteit van die kredietinstelling daarvan onmiddellijk in kennis stelt. De lidstaten zorgen ervoor dat die bevoegde autoriteit, in samenwerking met die aangewezen autoriteit en, in voorkomend geval, met dat depositogarantiestelsel, onverwijld alle passende maatregelen neemt, waaronder, indien nodig, het opleggen van sancties, om ervoor te zorgen dat de betrokken kredietinstelling haar verplichtingen in het kader van de deelneming aan een depositogarantiestelsel nakomt.

Ten behoeve van de in de eerste alinea bedoelde maatregelen zorgen de lidstaten er in voorkomend geval voor dat bevoegde autoriteiten de toezichtbevoegdheden die zijn vastgelegd in titel VII, hoofdstuk 1, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU kunnen uitoefenen.

De lidstaten stellen regels vast voor de sancties die van toepassing zijn in geval van niet-nakoming door kredietinstellingen van hun verplichtingen in het kader van de deelneming aan een depositogarantiestelsel. Die sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“4 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien een kredietinstelling verzuimt de in artikel 10 en artikel 11, lid 4, bedoelde bijdragen binnen de door het depositogarantiestelsel gestelde termijn te betalen, dat depositogarantiestelsel of, in voorkomend geval, de betrokken aangewezen autoriteit gedurende de periode van verzuim de wettelijke rente over het verschuldigde bedrag in rekening brengt.”;

c) de leden 5 en 6 worden vervangen door:

“5. De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel de betrokken aangewezen autoriteit en de betrokken bevoegde autoriteit op de hoogte brengt indien de kredietinstelling, ondanks de in de leden 4 en 4 bis bedoelde maatregelen, aan haar verplichtingen in het kader van de deelneming aan een depositogarantiestelsel blijft verzaken. De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel of, in voorkomend geval, de betrokken aangewezen autoriteit beoordeelt of die kredietinstelling nog steeds voldoet aan de voorwaarden om deel te nemen aan dat depositogarantiestelsel en de betrokken bevoegde autoriteit in kennis stelt van de uitkomst van die beoordeling.

6. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien een bevoegde autoriteit besluit een vergunning in te trekken overeenkomstig artikel 18 van Richtlijn 2013/36/EU, de betrokken kredietinstelling niet langer deelneemt aan haar depositogarantiestelsel. De lidstaten zorgen ervoor dat de deposito's die bij die kredietinstelling worden aangehouden op de datum vanaf wanneer de kredietinstelling niet langer deelneemt aan het depositogarantiestelsel vanwege de intrekking van de vergunning, onder dat depositogarantiestelsel blijven vallen.”;
- d) aan lid 7 wordt de volgende alinea toegevoegd:
- “Indien het depositogarantiestelsel wordt beheerd door een particuliere entiteit, beschikken de aangewezen autoriteiten over de nodige handhavingsbevoegdheden om inbreuken op deze richtlijn door dat depositogarantiestelsel te verhelpen, met inbegrip van bevoegdheden om sancties of andere administratieve maatregelen op te leggen.”;
- e) lid 8 wordt geschrapt;
- f) het volgende lid wordt toegevoegd:
- “13. Uiterlijk op ... [36 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] stelt de EBA richtsnoeren op over het toepassingsgebied, de inhoud en de procedures van de in lid 10 bedoelde stresstests.”;

4) artikel 5 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt als volgt gewijzigd:

i) punt c) wordt vervangen door:

“c) deposito’s uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken wegens witwassen of terrorismefinanciering;”;

ii) punt d) wordt vervangen door:

“d) deposito’s van financiële instellingen als gedefinieerd in artikel 4, lid 1, punt 26, van Verordening (EU) nr. 575/2013, in eigen naam en voor eigen rekening;”;

iii) punt e) wordt geschrapt;

iv) punt f) wordt vervangen door:

“f) deposito’s waarvan de houder nooit op grond van artikel 20 van Verordening (EU) 2024/1624 is geïdentificeerd, indien die deposito’s niet-beschikbaar zijn geworden, behalve indien een houder om uitbetaling verzoekt en noch de kredietinstelling, noch het depositogarantiestelsel kan aantonen dat het gebrek aan identificatie te wijten is aan het handelen of nalaten van de deposant en mits de identiteit van de deposant vóór de uitbetaling is geverifieerd;”;

v) punt j) wordt vervangen door:

“j) deposito’s van centrale of deelstaatoverheden als gedefinieerd in de punten 2.114 en 2.115 van bijlage A bij Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad*, met uitzondering van deposito’s van instellingen zonder winstoogmerk die onder zeggenschap van een centrale overheid of deelstaatoverheid staan;

* Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/549/oj>).”;

vi) het volgende punt wordt toegevoegd:

“l) deposito’s die voldoen aan de voorwaarden die zijn bedoeld in artikel 45 ter, lid 1 bis, punten a) tot en met d), van Richtlijn 2014/59/EU, met inbegrip van deposito’s met een resterende looptijd van minder dan één jaar.”;

b) lid 2 wordt vervangen door:

“2. In afwijking van lid 1 van dit artikel kunnen de lidstaten besluiten dat deposito’s die worden aangehouden door persoonlijke pensioenregelingen of bedrijfspensioenregelingen van kleine of middelgrote ondernemingen in aanmerking komen tot het in artikel 6, lid 1, vastgelegde dekkingsniveau.”;

5) artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt als volgt gewijzigd:

i) de aanhef wordt vervangen door:

“In aanvulling op lid 1 zorgen de lidstaten ervoor dat de volgende deposito’s een bescherming van ten minste 500 000 EUR genieten gedurende een periode van zes maanden na creditering van dat bedrag of vanaf het tijdstip waarop die deposito’s wettelijk kunnen worden overgedragen.”;

ii) punt a) wordt vervangen door:

“a) deposito’s die het resultaat zijn van onroerendgoedtransacties door een natuurlijke persoon met betrekking tot particuliere woningen en deposito’s bestemd voor dergelijke transacties, mits die transacties op korte termijn zijn gesloten of het de bedoeling is deze op korte termijn te sluiten, en mits die natuurlijke persoon documenten kan overleggen waaruit blijkt dat vóór de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet, die transactie was gesloten of dat het de bedoeling was om die transactie op korte termijn te sluiten.”;

iii) de volgende alinea's worden toegevoegd:

“Voor de toepassing van punt a) van de eerste alinea zorgen de lidstaten ervoor dat deposito's een bescherming van ten hoogste 2 500 000 EUR genieten.

Voor de toepassing van punt a) van de eerste alinea definiëren de lidstaten “korte termijn” in hun nationale recht.”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat het in lid 2 vastgelegde dekkingsniveau een aanvulling vormt op het in lid 1 vastgelegde dekkingsniveau.”;

c) lid 6 wordt vervangen door:

“6. De Commissie evalueert de in de leden 1 en 2 bedoelde bedragen regelmatig en ten minste om de vijf jaar. Indien passend dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel in voor een wetgevingshandeling tot aanpassing van het in lid 1 bedoelde bedrag, waarbij met name rekening wordt gehouden met de ontwikkelingen in de banksector en de economische en monetaire situatie in de Unie, of tot aanpassing van de in lid 2 bedoelde bedragen, waarbij rekening wordt gehouden met de ontwikkeling van de vastgoedprijzen in verschillende lidstaten en de noodzaak om evenredigheid en een gelijk speelveld in de hele Unie te waarborgen.”;

6) artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 3 wordt vervangen door:

“3. Indien de rekeninghouder niet de rechthebbende is van de bedragen op de rekening, wordt de rechthebbende door de garantie gedekt, mits de identiteit van die persoon is vastgesteld of kan worden vastgesteld vóór de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet.

Onverminderd artikel 8 quater houdt het depositogarantiestelsel, in het geval dat er namens een rechthebbende persoon gelden door een rekeninghouder worden aangehouden op een afzonderlijke rekening voor beroepsdoeleinden als gedefinieerd in het nationale recht, en indien die gelden overeenkomstig het nationale recht in het belang van die persoon zijn gevrijwaard tegen de vorderingen van andere crediteuren van de rekeninghouder, bij het bepalen van het gedekte bedrag dat aan de rechthebbende persoon verschuldigd is, geen rekening met andere deposito's die door die persoon bij dezelfde kredietinstelling zijn geplaatst mits de identiteit van die persoon door die kredietinstelling is vastgesteld.

De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels gedekte deposito's ofwel aan de rekeninghouder ten behoeve van elke rechthebbende persoon, ofwel rechtstreeks aan de rechthebbende persoon terugbetalen.”;

b) lid 5, eerste alinea, wordt vervangen door:

“5. De lidstaten kunnen besluiten dat de verplichtingen van de deposant jegens de kredietinstelling die verschuldigd zijn geworden vóór de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet, worden afgetrokken van het totale bedrag van de in aanmerking komende deposito's van die deposant, voor zover de verrekening mogelijk is uit hoofde van de wettelijke en contractuele bepalingen die op het contract tussen de kredietinstelling en de deposant van toepassing zijn.”;

c) lid 7 wordt vervangen door:

“7. De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel de hoofdsom a pari terugbetaald, alsook de rente op de deposito's die is aangegroeid tot op de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet. Het in artikel 6, lid 1, vastgestelde dekkingsniveau of, in de in artikel 6, lid 2, bedoelde omstandigheden, het in dat lid vastgelegde dekkingsniveau mag niet worden overschreden.”;

d) in lid 9 wordt de laatste zin vervangen door:

“Die informatie wordt opgenomen in de in artikel 16 van deze richtlijn bedoelde informatie voor de deposant.”;

7) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 7 bis

Bewijslast voor het in aanmerking komen van deposito’s en het recht erop

De lidstaten zorgen ervoor dat, in de in artikel 6, lid 2, en artikel 7, lid 3, bedoelde gevallen, een deposant of, in voorkomend geval, een rekeninghouder bewijst dat de betrokken deposito’s aan de voorwaarden van artikel 6, lid 2, voldoen, of, als alternatief, bewijst dat hij onder de in artikel 7, lid 3, bedoelde omstandigheden recht heeft op de deposito’s.”;

8) artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. Depositogarantiestelsels zorgen ervoor dat het terugbetaalbare bedrag zo snel mogelijk beschikbaar is, en in elk geval binnen zeven werkdagen te rekenen vanaf de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet.”;

b) lid 2 wordt geschrapt;

c) lid 3 wordt vervangen door:

“3. In afwijking van lid 1 staan de lidstaten de depositogarantiestelsels toe een langere termijn toe te passen voor de terugbetaling van:

- a) de in artikel 6, lid 2, bedoelde deposito's die het in artikel 6, lid 1, vastgelegde bedrag overschrijden; en
- b) de in artikel 7, lid 3, en artikel 8 ter, bedoelde deposito's, indien niet is vastgesteld wie de rechthebbende persoon van die deposito's is op het moment dat die deposito's niet-beschikbaar worden.

Die langere termijn bedraagt niet meer dan 20 werkdagen vanaf de datum waarop die depositogarantiestelsels de volledige informatie of documentatie hebben ontvangen waar zij om hebben verzocht voor het onderzoeken van de vorderingen en om na te gaan of aan de voorwaarden voor terugbetaling is voldaan.”;

d) lid 4 wordt geschrapt;

e) lid 5 wordt als volgt gewijzigd:

- i) punt b) wordt geschrapt;

ii) punt c) wordt vervangen door:

“c) er in afwijking van lid 9 in de afgelopen 24 maanden geen transactie heeft plaatsgevonden met betrekking tot het deposito, en de rekening derhalve slapend is, behalve indien een deposant ook deposito's op een andere rekening bij dezelfde kredietinstelling heeft die niet slapend is; of”;

iii) punt d) wordt geschrapt;

f) het volgende lid wordt ingevoegd:

“5 bis. Onverminderd artikel 9, lid 3, zorgen de lidstaten ervoor dat de depositogarantiestelsels, indien een deposito is onderworpen aan beperkende maatregelen die de Unie op grond van artikel 29 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) of artikel 215 VWEU heeft vastgesteld (“beperkende maatregelen van de Unie”), de terugbetaling van het terugbetaalbare bedrag opschorten voor de duur van dergelijke maatregelen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de kredietinstellingen deposito's waarop beperkende maatregelen van de Unie van toepassing zijn, zodanig markeren dat onmiddellijke identificatie voor de toepassing van de eerste alinea van dit lid mogelijk is.”;

g) lid 8 wordt geschrapt;

h) lid 9 wordt vervangen door:

“9. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien er in de afgelopen 24 maanden geen transactie heeft plaatsgevonden met betrekking tot het deposito, een depositogarantiestelsel een drempel kan bepalen in verband met de administratieve kosten die het zou moeten maken om een dergelijke terugbetaling uit te voeren. Depositogarantiestelsels zijn niet verplicht actief stappen te ondernemen om depositanten onder die drempel terug te betalen. De lidstaten zorgen er echter voor dat de depositogarantiestelsels depositanten onder die drempel terugbetalen, indien die depositanten daarom verzoeken.”;

9) de volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 8 bis

Terugbetaling van deposito's van meer dan 10 000 EUR

De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels, indien de terug te betalen bedragen hoger zijn dan 10 000 EUR, depositanten waar mogelijk terugbetalen via overmakingen als gedefinieerd in artikel 4, punt 24, van Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad* of, indien die overmakingen niet mogelijk zijn, via andere betaalmiddelen dan betaling in contanten, die de traceerbaarheid van middelen waarborgen.

Artikel 8 ter

Dekking van deposito's van cliëntengelden

1. De lidstaten zorgen ervoor dat deposito's van cliëntengelden worden gedekt door de depositogarantiestelsels indien alle volgende punten van toepassing zijn:
 - a) die deposito's worden geplaatst namens en voor rekening van cliënten die in aanmerking komen voor bescherming overeenkomstig artikel 5, lid 1;
 - b) die deposito's worden geplaatst op gescheiden rekeningen in overeenstemming met de beschermingsvereisten als vastgelegd in het Unierecht tot regeling van de activiteiten van de entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 1, punt d);
 - c) de identiteit van de cliënten als bedoeld in punt a) van dit lid, is vastgesteld of kan worden vastgesteld door de financiële instelling die de rekening namens die cliënten aanhoudt, vóór de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat het in artikel 6, lid 1, bedoelde dekkingsniveau van toepassing is op ieder van de cliënten die voldoen aan de voorwaarde van lid 1, punt c), van dit artikel. In afwijking van artikel 7, lid 1, houdt het depositogarantiestelsel bij het bepalen van het terugbetaalbare bedrag voor een individuele cliënt geen rekening met het totaalbedrag aan deposito's die die cliënt bij dezelfde kredietinstelling heeft geplaatst.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de depositogarantiestelsels gedekte deposito's van cliëntengelden ofwel aan de rekeninghouder ten behoeve van elke cliënt, ofwel rechtstreeks aan de cliënt terugbetalen.
4. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van:
 - a) de technische details met betrekking tot de identificatie van cliënten met het oog op terugbetaling overeenkomstig artikel 8;
 - b) de criteria en omstandigheden voor terugbetaling aan de rekeninghouder ten behoeve van elke cliënt, of rechtstreeks aan de cliënt;
 - c) de regels om meerdere vorderingen tot uitbetaling aan dezelfde begunstigde te voorkomen.

Bij het opstellen van de in de eerste alinea van dit lid bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen houdt de EBA rekening met het volgende:

- a) de specifieke kenmerken van het bedrijfsmodel van de verschillende soorten in artikel 5, lid 1, punt d), bedoelde financiële instellingen;
- b) de specifieke vereisten van het toepasselijke Unierecht tot regeling van de activiteiten van de in artikel 5, lid 1, punt d), bedoelde financiële instellingen voor de behandeling van gelden van cliënten.

De EBA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op ... [twaalf maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze richtlijn aan te vullen door de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

Artikel 8 quater

Opschorting van terugbetaling in geval van verdenking van witwassen of terrorismefinanciering

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de aangewezen autoriteit het depositogarantiestelsel op de hoogte stelt van de in artikel 64, lid 4, van Richtlijn (EU) 2024/1640 van het Europees Parlement en de Raad** bedoelde informatie, binnen 24 uur vanaf het tijdstip waarop de aangewezen autoriteit van een financiële toezichthouder als gedefinieerd in artikel 2, punt 1), van die richtlijn, die informatie heeft ontvangen. De lidstaten zorgen ervoor dat de informatie die wordt uitgewisseld tussen de aangewezen autoriteit en het depositogarantiestelsel beperkt blijft tot de informatie die strikt noodzakelijk is voor de uitoefening van de taken en verantwoordelijkheden van de depositogarantiestelsels uit hoofde van deze richtlijn en dat deze uitwisseling van informatie voldoet aan de vereisten van Richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad***.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel de terugbetaling van het terugbetaalbare bedrag opschort wanneer een deposant of een persoon die recht heeft op bedragen die op diens rekening worden aangehouden, is beschuldigd van een strafbaar feit dat voortvloeit uit of verband houdt met witwassen of terrorismefinanciering, in afwachting van de uitspraak van de rechtbank. De lidstaten stellen een procedure vast die ervoor zorgt dat die informatie tijdig aan het depositogarantiestelsel wordt meegedeeld.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel de terugbetaling van het terugbetaalbare bedrag opschort voor dezelfde periode als die welke is neergelegd in artikel 24 van Richtlijn (EU) 2024/1640, indien het er door de kredietinstelling of de aangewezen autoriteit van in kennis is gesteld dat de in dat artikel bedoelde financiële-inlichtingeneenheid een transactie, rekening of zakelijke relatie met betrekking tot de betrokken deposant heeft opgeschort.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat het depositogarantiestelsel niet aansprakelijk wordt gesteld voor opschortingen overeenkomstig de leden 2 en 3.

* Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt, houdende wijziging van de Richtlijnen 2002/65/EG, 2009/110/EG en 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 1093/2010 en houdende intrekking van Richtlijn 2007/64/EG (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2015/2366/oj>).

** Richtlijn (EU) 2024/1640 van het Europees Parlement en de Raad van 31 mei 2024 betreffende de mechanismen die de lidstaten moeten invoeren om het gebruik van het financiële stelsel voor witwassen of terrorismefinanciering te voorkomen, tot wijziging van Richtlijn (EU) 2019/1937, en tot wijziging en intrekking van Richtlijn (EU) 2015/849 (PB L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj>).

*** Richtlijn 96/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 1996 betreffende de rechtsbescherming van databanken (PB L 77 van 27.3.1996, blz. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/1996/9/oj>).”;

10) in artikel 9 worden de leden 2 en 3 vervangen door:

- “2. Onverminderd rechten waarover zij krachtens nationaal recht beschikken, hebben depositogarantiestelsels die in een nationaal kader uitkeringen uit hoofde van de garantie doen, het recht om, in een procedure tot liquidatie of sanering gesubrogeerd te worden in de rechten van de deposanten, voor een bedrag gelijk aan het bedrag van de uitkeringen van die depositogarantiestelsels aan de deposanten.
- Depositogarantiestelsels die een bijdrage leveren in het kader van de in artikel 37, lid 3, punt a) of b), van Richtlijn 2014/59/EU bedoelde afwikkelingsinstrumenten of in het kader van overeenkomstig artikel 11, lid 5, van deze richtlijn genomen maatregelen, hebben in een liquidatieprocedure tegen het resterende deel van de kredietinstelling een vordering voor een bedrag dat gelijk is aan hun bijdrage. Die vordering bekleedt in de rangorde dezelfde plaats als gedekte deposito’s krachtens nationaal recht inzake normale insolventieprocedures overeenkomstig artikel 108, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat deposanten van wie de deposito’s niet binnen de in artikel 8, leden 1 en 3, neergelegde termijnen door het depositogarantiestelsel zijn terugbetaald of erkend, bij het depositogarantiestelsel een vordering tot terugbetaling van hun deposito’s kunnen instellen binnen vijf jaar te rekenen vanaf de datum waarop een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of waarop een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet.”;

11) artikel 10 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 2 wordt vervangen door:

“2. De lidstaten zorgen ervoor dat de beschikbare financiële middelen van een depositogarantiestelsel uiterlijk op 3 juli 2024 ten minste een streefbedrag gelijk aan 0,8 % van het bedrag van de gedekte deposito's van zijn deelnemers belopen.

Voor de berekening van het in de eerste alinea bedoelde streefbedrag ligt de referentieperiode tussen 31 december vóór de datum waarop het streefbedrag moet worden bereikt en die datum.

Om te bepalen of het depositogarantiestelsel het in de eerste alinea bedoelde streefbedrag heeft bereikt, houden de lidstaten uitsluitend rekening met de beschikbare financiële middelen die rechtstreeks door de deelnemers aan het depositogarantiestelsel zijn bijgedragen of teruggevorderd van de deelnemers, na aftrek van administratieve vergoedingen en kosten. Die beschikbare financiële middelen omvatten inkomsten uit beleggingen afkomstig van gelden die door de deelnemers aan het depositogarantiestelsel zijn bijgedragen, en gelden die door het depositogarantiestelsel zijn teruggevorderd op zijn vorderingen die voortvloeien uit zijn interventies, maar zijn exclusief terugbetalingen waar door in aanmerking komende deposanten tijdens uitbetalingsprocedures geen aanspraak op wordt gemaakt, en eventuele schuldverplichtingen van het depositogarantiestelsel. Een uitstaande vordering op een lening aan een ander depositogarantiestelsel uit hoofde van artikel 12 of een uitstaande vordering op een lening of op anderszins beschikbaar gestelde middelen uit hoofde van artikel 12 bis wordt ook opgenomen in en uitsluitend meegerekend voor dat streefbedrag.

Indien de financieringscapaciteit achterblijft bij het streefbedrag, wordt de betaling van bijdragen in elk geval hervat totdat het streefbedrag opnieuw is bereikt.

Indien het in de eerste alinea van dit lid bedoelde streefbedrag voor het eerst is bereikt en de beschikbare financiële middelen, na hetzij een verhoging van het bedrag van de gedekte deposito's, hetzij een uitbetaling van middelen van het depositogarantiestelsel overeenkomstig artikel 8 of artikel 11, lid 2, 3 of 5, zijn teruggebracht tot minder dan twee derde van het streefbedrag, stelt een depositogarantiestelsel de reguliere bijdrage vast op een niveau waarbij het streefbedrag binnen uiterlijk zes jaar kan worden bereikt.

Indien het in de eerste alinea bedoelde streefbedrag voor het eerst is bereikt en de beschikbare financiële middelen zijn teruggebracht met minder dan een derde van het streefbedrag, stelt een depositogarantiestelsel de reguliere bijdrage vast op een niveau waarbij het streefbedrag binnen twee jaar kan worden bereikt. Een depositogarantiestelsel kan die termijn met één jaar verlengen om ervoor te zorgen dat het te innen bedrag een hoogte bereikt die in verhouding staat tot de kosten van het innen van de bijdragen.

In de periodieke bijdrage wordt naar behoren rekening gehouden met de conjunctuurcyclus en met het effect dat procyclische bijdragen kunnen hebben bij de vaststelling van de jaarlijkse bijdragen in het kader van dit artikel.

De lidstaten kunnen de in de eerste alinea bedoelde initiële termijn met maximaal vier jaar verlengen indien het depositogarantiestelsel gecumuleerde uitbetalingen ten bedrage van meer dan 0,8 % van de gedekte deposito's heeft verricht.”;

b) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De beschikbare financiële middelen die door het depositogarantiestelsel in aanmerking worden genomen om het in lid 2 bedoelde streefbedrag te bereiken, kunnen betalingsverplichtingen omvatten waaraan binnen twee werkdagen na het verzoek van het depositogarantiestelsel moet worden voldaan. Het totale aandeel van deze betalingsverplichtingen mag niet groter zijn dan 30 % van het totaalbedrag van de beschikbare financiële middelen die overeenkomstig lid 2 worden bijeengebracht.

De EBA vaardigt richtsnoeren uit inzake betalingsverplichtingen waarin criteria worden vastgelegd voor de ontvankelijkheid van die verplichtingen.”;

c) lid 4 wordt geschrapt;

d) lid 7 wordt vervangen door:

“7. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels, aangewezen autoriteiten of bevoegde autoriteiten de beleggingsstrategie bepalen voor de beschikbare financiële middelen van depositogarantiestelsels en dat die beleggingsstrategie in overeenstemming is met de beginselen diversificatie en beleggen in activa met een laag risico. Depositogarantiestelsels gebruiken derivaten alleen voor risicobeheer, met inbegrip van het beheer van marktrisico en liquiditeitsrisico.”;

- e) het volgende lid wordt ingevoegd:

“7 bis. Indien depositogarantiestelsels hun beschikbare financiële middelen geheel of gedeeltelijk bij hun nationale centrale bank of nationale schatkist mogen onderbrengen, zorgen de lidstaten ervoor dat die beschikbare financiële middelen boekhoudkundig van andere middelen worden gescheiden en dat ze gemakkelijk beschikbaar zijn voor gebruik door die depositogarantiestelsels overeenkomstig de artikelen 11 en 12 en artikel 14, lid 3.”;

- f) lid 9 wordt vervangen door:

“9. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels over een adequaat alternatief financieringsplan beschikken op basis waarvan zij kortetermijnfinanciering kunnen verkrijgen waarmee vorderingen jegens die depositogarantiestelsels kunnen worden gehonoreerd. Alternatieve financieringsregelingen die met overheidsmiddelen worden gefinancierd, mogen alleen worden gebruikt voor de terugbetaling uit hoofde van artikel 8, lid 1, en voor de in artikel 11, lid 2, bedoelde maatregelen als laatste redmiddel, en worden verstrekt in de vorm van leningen of garanties. Alternatieve financieringsregelingen die met openbare bronnen worden gefinancierd, mogen alleen worden aangeboden op voorwaarde dat het depositogarantiestelsel zich er juridisch toe verbindt met overheidsmiddelen gefinancierde of gegarandeerde alternatieve financieringsregelingen en de overeengekomen rente en vergoedingen binnen zes jaar terug te betalen.

In buitengewone omstandigheden, kan, indien de bevoegde autoriteit in het licht van uitbetalingen en terugvorderingen tijdens de terugbetalingstermijn oordeelt dat de terugbetaling de financieringscapaciteit van de resterende deelnemende instellingen te zwaar zou kunnen belasten, de terugbetalingstermijn eenmaal met maximaal drie jaar worden verlengd.”;

- g) lid 10 wordt geschrapt;
- h) de volgende leden worden toegevoegd:

“11. In het kader van de in artikel 11, leden 1, 2, 3 en 5, bedoelde maatregelen kunnen de lidstaten depositogarantiestelsels toestaan om gebruik te maken van de middelen die afkomstig zijn van de in artikel 10, lid 9, bedoelde alternatieve financieringsregelingen die niet met overheidsmiddelen worden gefinancierd of gegarandeerd, alvorens gebruik te maken van de beschikbare financiële middelen en voordat de in artikel 10, lid 8, bedoelde buitengewone bijdragen worden geïnd.

12. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische reguleringsnormen tot nadere bepaling van:

- a) de methode voor het berekenen van beschikbare financiële middelen die in aanmerking worden genomen voor het in lid 2 bedoelde streefbedrag, met inbegrip van de afbakening van de beschikbare financiële middelen van depositogarantiestelsels en de categorieën beschikbare financiële middelen die voortvloeien uit ingebrachte middelen;
- b) de details van het proces om het in lid 2 bedoelde streefbedrag te bereiken nadat een depositogarantiestelsel de beschikbare financiële middelen heeft gebruikt overeenkomstig artikel 11, of wanneer het bedrag van de gedekte deposito's is verhoogd.

De EBA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische reguleringsnormen uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd om deze richtlijn aan te vullen door de in de eerste alinea bedoelde technische reguleringsnormen vast te stellen overeenkomstig de artikelen 10 tot en met 14 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.

13. Uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] ontwikkelt de EBA richtsnoeren om depositogarantiestelsels te helpen bij de diversificatie van hun beschikbare financiële middelen en het beleggen in activa met een laag risico, die van toepassing zijn op de beschikbare financiële middelen van depositogarantiestelsels.”;

- 12) artikel 11 wordt vervangen door:

“Artikel 11

Gebruik van middelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels de in artikel 10 bedoelde beschikbare financiële middelen in de eerste plaats gebruiken om terugbetalingen aan deposanten overeenkomstig artikel 8 te waarborgen.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat de depositogarantiestelsels de beschikbare financiële middelen gebruiken ter financiering van de afwikkeling van kredietinstellingen overeenkomstig artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU.

3. De lidstaten kunnen depositogarantiestelsels toestaan de beschikbare financiële middelen te gebruiken voor preventieve maatregelen, indien al het volgende van toepassing is:
 - a) de afwikkelingsautoriteit heeft geen besluit als bedoeld in artikel 82, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU genomen;
 - b) aan alle voorwaarden van de artikelen 11 bis en 11 ter wordt voldaan.
4. Indien de beschikbare financiële middelen zijn gebruikt voor in artikel 11 bis bedoelde preventieve maatregelen, verstrekken de aangesloten kredietinstellingen het depositogarantiestelsel onmiddellijk de middelen die voor dergelijke maatregelen worden gebruikt, zo nodig in de vorm van buitengewone bijdragen, indien:
 - a) het nodig is de deposanten terug te betalen of bij een afwikkeling te interveniëren en de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel zijn teruggebracht tot minder dan twee derde van het streefbedrag; of
 - b) de beschikbare financiële middelen van het depositogarantiestelsel beneden 25 % van het streefbedrag komen te liggen.
5. Indien een kredietinstelling overeenkomstig artikel 32 ter van Richtlijn 2014/59/EU wordt geliquideerd om de markt te verlaten of haar bankactiviteiten te beëindigen, kunnen de lidstaten depositogarantiestelsels toestaan de beschikbare financiële middelen voor alternatieve maatregelen te gebruiken om de toegang van deposanten tot hun deposito's te waarborgen, waaronder de overdracht van activa en passiva en de overdracht van depositoportefeuilles, mits aan alle voorwaarden van artikel 11 quinquies van deze richtlijn wordt voldaan.

6. Uiterlijk op ... [vier jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] dient de Commissie, na raadpleging van de EBA, bij het Europees Parlement en de Raad een verslag in met een beoordeling van de uitvoering en het effect van de bepalingen betreffende de in de leden 3 en 5 bedoelde maatregelen, met inbegrip van:
- a) een evaluatie van de stand van zaken met betrekking tot de omzetting en uitvoering van die maatregelen en eventuele juridische of praktische belemmeringen waardoor de lidstaten hun depositogarantiestelsels nog niet in staat hebben kunnen stellen die maatregelen te financieren;
 - b) een beoordeling van de doeltreffendheid van die maatregelen en de mate waarin ze hebben bijgedragen tot de verwezenlijking van de doelstellingen van deze richtlijn;
 - c) een analyse van de geschiktheid van het beschikbaar stellen van die maatregelen aan depositogarantiestelsels in alle lidstaten.

Het verslag gaat zo nodig vergezeld van een wetgevingsvoorstel.”;

13) de volgende artikelen worden ingevoegd:

“Artikel 11 bis

Preventieve maatregelen

1. Wanneer de lidstaten het gebruik van de middelen van depositogarantiestelsels voor preventieve maatregelen toestaan, als bedoeld in artikel 11, lid 3, zorgen zij ervoor dat de depositogarantiestelsels de beschikbare financiële middelen voor dergelijke preventieve maatregelen gebruiken, mits aan alle volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a) het verzoek van een kredietinstelling om financiering van dergelijke preventieve maatregelen gaat vergezeld van een nota met maatregelen als bedoeld in artikel 11 ter, lid 1;
 - b) de kredietinstelling heeft de bevoegde autoriteit over de maatregelen in de in artikel 11 ter, lid 1, bedoelde nota geraadpleegd en heeft de opmerkingen van de bevoegde autoriteit over die maatregelen in aanmerking genomen;
 - c) het toepassen van preventieve maatregelen door het depositogarantiestelsel is gekoppeld aan voorwaarden die aan de ondersteunde kredietinstelling worden opgelegd en die in elk geval een sterkere risicomonitoring van de kredietinstelling, vergezeld van een governanceregeling die die monitoring bevordert, uitgebreidere controlerechten van het depositogarantiestelsel en frequentere verslaglegging aan de bevoegde autoriteiten omvatten;
 - d) het toepassen van preventieve maatregelen door het depositogarantiestelsel is afhankelijk van de verplichting van de kredietinstelling om de effectieve toegang tot gedekte deposito's te waarborgen;

- e) de aangesloten kredietinstellingen zijn in staat de buitengewone bijdragen overeenkomstig artikel 11, lid 4, te betalen;
 - f) de kredietinstelling voldoet aan haar verplichtingen uit hoofde van deze richtlijn, en met betrekking tot eerdere preventieve maatregelen of buitengewone openbare financiële steun is voldaan aan het terugbetalingsschema of de exitstrategie bedoeld in artikel 11 ter, lid 6, van deze richtlijn of in artikel 32 quater, lid 2, punt b), van Richtlijn 2014/59/EU.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels over monitoringsystemen en besluitvormingsprocedures beschikken die geschikt zijn voor de selectie en uitvoering van preventieve maatregelen en voor het monitoren van gerelateerde risico's.
3. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels alleen preventieve maatregelen kunnen nemen als de aangewezen autoriteit heeft bevestigd dat aan alle voorwaarden van lid 1 is voldaan. De aangewezen autoriteit stelt de bevoegde autoriteit en de afwikkelingsautoriteit daarvan in kennis.
4. De EBA ontwikkelt richtsnoeren tot nadere bepaling van:
- a) de in lid 1, punt c), bedoelde voorwaarden;
 - b) de monitoringsystemen en besluitvormingsprocedures waarover depositogarantiestelsels overeenkomstig lid 2 moeten beschikken, gelet op de praktijken van de in artikel 1, lid 2, punt c), bedoelde institutionele protectiestelsels;

- c) de nadere regelingen voor samenwerking tussen de afwikkelingsautoriteiten, de aangewezen autoriteiten en de bevoegde autoriteiten uit hoofde van de leden 1 en 3 van dit artikel, rekening houdend met de vereisten van artikel 11 ter.

Artikel 11 ter

Vereisten voor preventieve maatregelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen die op grond van artikel 11, lid 3, een depositogarantiestelsel vragen om preventieve maatregelen te financieren, aan de bevoegde autoriteit een nota voorleggen met de maatregelen die deze kredietinstellingen toezeggen te nemen om naleving van de toepasselijke toezichtsvereisten te waarborgen overeenkomstig Richtlijn 2013/36/EU en Verordening (EU) nr. 575/2013.
2. De in lid 1 bedoelde nota bevat maatregelen om het risico van verslechtering van de financiële soliditeit van de kredietinstelling te beperken en haar kapitaal- en liquiditeitspositie te versterken.
3. Indien de financiële middelen van een depositogarantiestelsel op grond van artikel 11, lid 3, van deze richtlijn worden gebruikt voor preventieve maatregelen, moet dat gebruik worden beschouwd als een wijziging van de financiële situatie van de kredietinstelling en moet het herstelplan worden bijgewerkt op grond van artikel 5, lid 2, van Richtlijn 2014/59/EU.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat in het geval van kapitaalsteunmaatregelen, met inbegrip van herkapitalisaties, activawaardeverminderingmaatregelen en activagaranties, de beschikbare financiële middelen van een depositogarantiestelsel alleen het kapitaaltekort dekken zoals momenteel geraamd op basis van de volgende elementen:
- a) het kapitaaltekort dat is vastgesteld in een stresstest op Unie- of nationaal niveau, een doorlichting van de kwaliteit van de activa of een gelijkwaardige exercitie, of tijdens het proces van toetsing en evaluatie door de toezichthouder, inspecties ter plaatse of tijdelijk beheer, of door een onafhankelijke taxateur;
 - b) kapitaalverhogende maatregelen die binnen zes maanden na de indiening van het bedrijfssaneringsplan moeten worden uitgevoerd;
 - c) waarborgen ter voorkoming van de uitstroom van middelen, met inbegrip van de in lid 7 bedoelde maatregelen.

De in de eerste alinea, punten a) tot en met c), bedoelde elementen worden in de in lid 1 bedoelde nota opgenomen.

Bij het bepalen van het bedrag van de door het depositogarantiestelsel te verlenen kapitaalsteun, kan het depositogarantiestelsel ook rekening houden met een toekomstgerichte beoordeling van de kapitaaltoereikendheid, met inbegrip van het kapitaalconserveringsplan als bedoeld in artikel 142 van Richtlijn 2013/36/EU.

Het depositogarantiestelsel stelt de bevoegde autoriteit in kennis van het bedrag van de te verlenen kapitaalsteun.

5. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels hun bezit van aandelen of andere kapitaalinstrumenten in de ondersteunde kredietinstelling overdragen zodra de commerciële en financiële omstandigheden dit toelaten.
6. De lidstaten zorgen ervoor dat de in lid 1 bedoelde nota voorziet in een exitstrategie om uit de preventieve maatregelen te stappen, met inbegrip van een duidelijk gespecificeerd tijdschema voor de terugbetaling door de kredietinstelling van terugbetaalbare middelen die zij in het kader van de preventieve maatregelen heeft ontvangen en de afstoting van de deelneming van het betrokken depositogarantiestelsel in het kapitaal van die kredietinstelling op grond van lid 5. Die informatie wordt pas openbaar gemaakt nadat die kredietinstelling uit de preventieve maatregelen is gestapt, of nadat de in artikel 11 quater, lid 3, bedoelde beoordeling is afgerond, met inachtneming van niet-uitstelbare openbaarmakingsverplichtingen als bedoeld in artikel 17 van Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad*.
7. De lidstaten zorgen ervoor dat er geen dividenden, terugkoop van aandelen of variabele beloningen worden uitgekeerd en dat de ondersteunde kredietinstelling geen onherroepelijke toezegging doet om dividenden, terugkoop van aandelen of variabele beloningen uit te keren. De bevoegde autoriteit kan de uitkering van dividenden bij wijze van uitzondering toestaan indien de kredietinstelling ten genoegen van de bevoegde autoriteit aantoont dat zij wettelijk verplicht is de dividenden uit te keren. De lidstaten zorgen ervoor dat de verbodsbepalingen van dit lid van kracht blijven totdat de kredietinstelling uit de preventieve maatregelen is gestapt.

8. De lidstaten zorgen ervoor dat de ondersteunde kredietinstelling binnen zes maanden na de verlening van de eerste financiële steun bij de bevoegde autoriteit een bedrijfssaneringsplan indient. Nadat de preventieve maatregelen zijn toegekend, kan de bevoegde instantie die termijn verlengen tot maximaal acht maanden. Indien de bevoegde autoriteit er niet van overtuigd is dat het bedrijfssaneringsplan geloofwaardig of haalbaar is, wordt de verdere verstrekking van middelen door het depositogarantiestelsel aan de betrokken kredietinstelling opgeschort.
9. De lidstaten zorgen ervoor dat de maatregelen die zijn opgenomen in het in lid 8 bedoelde bedrijfssaneringsplan verenigbaar zijn met het herstructureringsplan van de kredietinstelling dat door de Commissie kan worden verplicht op grond van de staatssteunregels van de Unie.
10. De bevoegde autoriteit doet het in lid 8 bedoelde bedrijfssaneringsplan aan de afwikkelingsautoriteit toekomen. De afwikkelingsautoriteit kan het bedrijfssaneringsplan bestuderen om uit te zoeken welke maatregelen de afwikkelbaarheid van de instelling negatief kunnen beïnvloeden, en kan daarover aanbevelingen doen aan de bevoegde autoriteit. De afwikkelingsautoriteit deelt haar beoordeling en aanbevelingen mee binnen de door de bevoegde autoriteit vastgestelde termijn.

Artikel 11 quater

Plan van corrigerende maatregelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien een kredietinstelling niet voldoet aan de verplichtingen die zijn uiteengezet in de in artikel 11 ter, lid 1, bedoelde nota of in het in artikel 11 ter, lid 8, bedoelde bedrijfssaneringsplan, of het door het depositogarantiestelsel in het kader van de in artikel 11, lid 3, bedoelde preventieve maatregelen bijgedragen bedrag niet op de vervaldag terugbetaalt of niet voldoet aan de exitstrategie uit hoofde van artikel 11 ter, lid 6, het depositogarantiestelsel de bevoegde autoriteit daarvan onverwijld in kennis stelt.
2. In de in lid 1 bedoelde omstandigheden zorgen de lidstaten ervoor dat de bevoegde autoriteit de kredietinstelling verzoekt om bij de aangewezen autoriteit en het depositogarantiestelsel een eenmalig plan van corrigerende maatregelen in te dienen waarin de stappen worden beschreven die de kredietinstelling zal nemen om ervoor te zorgen dat aan de toezichtvereisten wordt voldaan teneinde haar levensvatbaarheid op lange termijn te waarborgen en het verschuldigde bedrag terug te betalen dat door het depositogarantiestelsel aan de preventieve maatregelen is bijgedragen, alsmede het bijbehorende tijdschema wordt vermeld. De aangewezen autoriteit en het depositogarantiestelsel raadplegen de bevoegde autoriteit over de maatregelen in het plan van corrigerende maatregelen.

3. Indien de bevoegde autoriteit er niet van overtuigd is dat het plan van corrigerende maatregelen geloofwaardig of haalbaar is, of indien de kredietinstelling het plan van corrigerende maatregelen niet naleeft, stelt de bevoegde autoriteit het depositogarantiestelsel en de afwikkelingsautoriteit in kennis van haar oordeel. In dat geval kent het depositogarantiestelsel die kredietinstelling geen verdere preventieve maatregelen toe en beoordelen de betrokken autoriteiten of de instelling faalt of waarschijnlijk zal falen overeenkomstig artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU.
4. Uiterlijk op ... [36 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] vaardigt de EBA richtsnoeren uit waarin de elementen worden uiteengezet die moeten worden opgenomen in het bedrijfssaneringsplan dat de in artikel 11 ter, leden 4 tot en met 8, bedoelde preventieve maatregelen en in het in lid 1 van dit artikel bedoelde plan van corrigerende maatregelen vergezelt.

Artikel 11 quinquies

Voorwaarden voor alternatieve maatregelen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien er beschikbare financiële middelen van een depositogarantiestelsel worden gebruikt voor alternatieve maatregelen als bedoeld in artikel 11, lid 5, het depositogarantiestelsel het bedrag kan bijdragen dat nodig is om de overdracht van niet-gedekte deposito's en andere gewone ongedekte passiva aan een ontvanger te financieren en de kapitaalneutraliteit van de ontvanger te waarborgen, naast het bedrag dat nodig is voor de overdracht van gedekte deposito's en activa van de betrokken kredietinstelling, indien de relevante nationale autoriteit van oordeel is dat:
 - a) de overdracht van niet-gedekte deposito's of van gewone ongedekte passiva strikt noodzakelijk en evenredig is om besmetting te voorkomen, met name wat betreft in aanmerking komende deposito's die worden aangehouden door natuurlijke personen en kleine, middelgrote en micro-ondernemingen;
 - b) de overdracht van niet-gedekte deposito's en van gewone ongedekte passiva de waarde bij verkoop of overdracht aan een nieuwe koper zou maximaliseren, waardoor de vernietiging van economische waarde wordt beperkt en potentiële verliezen voor schuldeisers worden verminderd; of

- c) de gehele relatie met de cliënten moet behouden blijven om het vertrouwen te handhaven.

De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels geen overdrachten financieren van eigen vermogen en passiva die volgens hun nationale wetgeving inzake normale insolventieprocedures lager gerangschikt zijn dan gewone ongedekte passiva.

- 2. De lidstaten zorgen ervoor dat indien een depositogarantiestelsel de overdracht van activa en passiva financiert, waaronder een overdracht van depositoportefeuilles als bedoeld in artikel 11, lid 5, de betrokken kredietinstelling of de relevante nationale autoriteit de activa, rechten en passiva die die kredietinstelling voornemens is over te dragen, voor verkoop aanbiedt of regelingen treft voor de verkoop ervan. Onverminderd de staatssteunregels van de Unie moet deze verkoop voldoen aan alle volgende voorwaarden:

- a) de verkoop is open en transparant en geeft geen verkeerde voorstelling van de activa, rechten en passiva die worden overgedragen;
- b) bij de verkoop worden geen potentiële verkrijgers bevoordeeld, wordt er geen onderscheid gemaakt tussen potentiële verkrijgers en worden er geen voordelen geboden aan een potentiële verkrijger;
- c) de verkoop is vrij van belangenconflicten;
- d) bij de verkoop wordt rekening gehouden met de noodzaak om een snelle oplossing toe te passen, rekening houdend met de in artikel 3, lid 2, tweede alinea, vastgelegde termijn voor de in artikel 2, lid 1, punt 8, punt a), bedoelde vaststelling; en

- e) de verkoop is erop gericht te streven naar een zo hoog mogelijke verkoopprijs voor de betrokken activa, rechten en passiva.

Artikel 11 sexies

Laagstekostentoets

De lidstaten zorgen ervoor dat, indien middelen van het depositogarantiestelsel worden gebruikt voor een in artikel 11, lid 2, 3 of 5, van deze richtlijn bedoelde maatregel, het bedrag van de respectieve interventie van het depositogarantiestelsel niet hoger is dan het laagste van de volgende bedragen:

- a) het bedrag aan gedekte deposito's bij de kredietinstelling; of
- b) het bedrag dat voortvloeit uit de voorwaarden voor de toepassing van de desbetreffende maatregel die is vastgelegd in respectievelijk artikel 109 van Richtlijn 2014/59/EU of artikel 11, lid 3, of artikel 11, lid 5, van deze richtlijn.

* Verordening (EU) nr. 596/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 betreffende marktmisbruik (Verordening marktmisbruik) en houdende intrekking van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad en Richtlijnen 2003/124/EG, 2003/125/EG en 2004/72/EG van de Commissie (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2014/596/oj>).”;

14) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 12 bis

Gebruik van de beschikbare financiële middelen van institutionele protectiestelsels die uit hoofde van artikel 113, lid 7, punt b), van Verordening (EU) nr. 575/2013 als depositogarantiestelsel zijn erkend

1. De lidstaten kunnen een institutioneel protectiestelsel als bedoeld in artikel 1, lid 2, punt c), toestaan zijn in artikel 10, lid 1, bedoelde beschikbare financiële middelen uit te lenen of anderszins ter beschikking te stellen aan andere fondsen van dat institutioneel protectiestelsel als bedoeld in artikel 113, lid 7, punt b), van Verordening (EU) nr. 575/2013, mits aan de volgende voorwaarden is voldaan:
 - a) die uitgeleende of anderszins ter beschikking gestelde financiële middelen zijn nodig om de liquiditeit en solvabiliteit te waarborgen teneinde het faillissement van een aangesloten instelling te voorkomen;
 - b) het depositogarantiestelsel hoeft de in artikel 10, lid 1, bedoelde beschikbare financiële middelen niet onmiddellijk te gebruiken om depositanten van zijn deelnemende instellingen terug te betalen of om te interveniëren in de afwikkeling van zijn deelnemende instellingen;
 - c) het totale bedrag is niet hoger dan 75 % van het streefbedrag van het depositogarantiestelsel;
 - d) de uitgeleende of anderszins ter beschikking gestelde financiële middelen moeten binnen zes jaar worden terugbetaald.

2. De lidstaten zorgen ervoor dat, indien een institutioneel protectiestelsel als bedoeld in artikel 1, lid 2, punt c), overeenkomstig lid 1 van dit artikel financiële middelen heeft uitgeleend of anderszins ter beschikking heeft gesteld en de noodzaak ontstaat om depositanten van zijn deelnemende instellingen terug te betalen of in een afwikkeling te interveniëren, die middelen op verzoek worden terugbetaald binnen een termijn die de in artikel 8, lid 1, bedoelde termijn niet overschrijdt.”;

15) artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

- a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat de depositogarantiestelsels dekking bieden aan:

- a) depositanten bij bijkantoren die door hun aangesloten kredietinstellingen in andere lidstaten zijn opgericht; en
- b) depositanten bij hun aangesloten kredietinstellingen die gebruikmaken van het recht tot het vrij verrichten van diensten als bedoeld in titel V, hoofdstuk 3, van Richtlijn 2013/36/EU, indien die depositanten in een andere lidstaat van die diensten gebruikmaken.”;

b) aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

“In afwijking van de eerste alinea zorgen de lidstaten ervoor dat een depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst kan besluiten om depositanten bij bijkantoren in een andere lidstaat rechtstreeks terug te betalen indien al het volgende van toepassing is:

- i) de administratieve lasten en kosten van een dergelijke terugbetaling zijn lager dan de terugbetaling door een depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst;
- ii) het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst zorgt ervoor dat de depositanten er niet slechter aan toe zijn dan indien de terugbetaling zou hebben plaatsgevonden overeenkomstig de eerste alinea;
- iii) de terugbetaling gebeurt in dezelfde valuta als het geval zou zijn geweest indien deze overeenkomstig de eerste alinea had plaatsgevonden.”;

c) de volgende leden worden ingevoegd:

“2 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat een depositogarantiestelsel van een lidstaat van ontvangst, mits er een overeenkomst is met een depositogarantiestelsel van een lidstaat van herkomst, kan fungeren als contactpunt voor depositanten bij kredietinstellingen die gebruikmaken van het recht tot het vrij verrichten van diensten als bedoeld in titel V, hoofdstuk 3, van Richtlijn 2013/36/EU, en dat het van het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst een vergoeding krijgt voor de gemaakte kosten.

2 ter. Indien lid 2 van toepassing is, zorgen de lidstaten ervoor dat het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst en het depositogarantiestelsel van de betrokken lidstaat van ontvangst overeenstemming hebben bereikt over de uitbetalingsvoorwaarden, waaronder over de vergoeding van eventuele kosten, het contactpunt voor deposanten, het tijdschema en de betalingsmethode.

2 quater. Indien lid 2 of lid 2 bis van toepassing is, verstrekt het depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst het depositogarantiestelsel van de lidstaat van ontvangst informatie over:

- a) het aantal deposanten bij bijkantoren die door zijn aangesloten kredietinstellingen in die lidstaat van ontvangst zijn opgericht, het bedrag aan gedekte deposito's bij die bijkantoren en alle relevante wijzigingen daarvan;
- b) het aantal deposanten bij zijn aangesloten kredietinstellingen die gebruikmaken van het recht tot het vrij verrichten van diensten als bedoeld in titel V, hoofdstuk 3, van Richtlijn 2013/36/EU, indien deze deposanten in die lidstaat van ontvangst van deze diensten gebruikmaken, en over het totale bedrag aan gedekte deposito's van die deposanten en alle relevante wijzigingen daarvan.”;

d) lid 3 wordt vervangen door:

“3. De lidstaten zorgen ervoor dat indien een kredietinstelling niet langer deelneemt aan een depositogarantiestelsel en zich aansluit bij een ander depositogarantiestelsel, of indien sommige activiteiten van de kredietinstelling worden overgedragen aan een ander depositogarantiestelsel, het oorspronkelijke depositogarantiestelsel aan het ontvangende depositogarantiestelsel de bijdragen overdraagt die verschuldigd zijn gedurende de twaalf maanden voorafgaand aan de wijziging van de deelneming aan een depositogarantiestelsel of aan de overdracht van activiteiten, een en ander in verhouding tot het bedrag van de overgedragen gedekte deposito's, met uitzondering van de buitengewone bijdragen als bedoeld in artikel 10, lid 8.”;

e) het volgende lid wordt ingevoegd:

“3 bis. Voor de toepassing van lid 3 zorgen de lidstaten ervoor dat het oorspronkelijke depositogarantiestelsel, op verzoek van het ontvangende depositogarantiestelsel, het in dat lid bedoelde bedrag binnen één maand na dat verzoek overdraagt.”;

f) in lid 4 wordt de eerste alinea vervangen door:

“4. De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels van de lidstaat van herkomst in artikel 4, leden 7 en 10, en artikel 16 bis, leden 1 en 2, bedoelde informatie uitwisselen met de depositogarantiestelsels in de lidstaten van ontvangst. Daarbij zijn de in artikel 4, lid 11, gestelde beperkingen van toepassing.”;

g) het volgende lid wordt toegevoegd:

“9. Uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] vaardigt de EBA richtsnoeren uit over de respectieve rollen van de depositogarantiestelsels van de lidstaten van herkomst en van ontvangst, zoals bedoeld in lid 2, met inbegrip van een lijst van omstandigheden en voorwaarden waaronder een depositogarantiestelsel van de lidstaat van herkomst depositanten bij bijkantoren in een andere lidstaat kan terugbetalen zoals bepaald in lid 2, derde alinea.”;

16) artikel 15 wordt vervangen door:

“Artikel 15

Bijkantoren in de Unie van in derde landen gevestigde kredietinstellingen

De lidstaten verplichten bijkantoren van kredietinstellingen met hoofdkantoor buiten de Unie toe te treden tot een depositogarantiestelsel op hun grondgebied voordat zij die bijkantoren toestaan in aanmerking komende deposito's in die lidstaten aan te nemen.

De lidstaten zorgen ervoor dat de in de eerste alinea bedoelde bijkantoren bijdragen aan het depositogarantiestelsel overeenkomstig artikel 13.”;

17) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 15 bis

Aangesloten kredietinstellingen met bijkantoren in derde landen

De lidstaten zorgen ervoor dat depositogarantiestelsels geen dekking bieden aan deposanten bij bijkantoren die door hun aangesloten kredietinstellingen in derde landen zijn opgericht.

In afwijking van de eerste alinea kunnen de lidstaten bepalen dat depositogarantiestelsels dekking bieden aan deposanten bij bijkantoren die door hun aangesloten kredietinstellingen in derde landen zijn opgericht, op voorwaarde dat die depositogarantiestelsels overeenkomstige bijdragen innen van de betrokken kredietinstellingen en onder voorbehoud van goedkeuring door de aangewezen autoriteit.”;

18) artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

a) lid 1 wordt vervangen door:

“1. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen de huidige en toekomstige deposanten de informatie verstrekken die deze deposanten nodig hebben om vast te stellen aan welke depositogarantiestelsels de kredietinstelling en haar bijkantoren binnen de Unie deelnemen. Kredietinstellingen verstrekken die informatie in de vorm van een informatieblad dat is opgesteld in een voor data-extractie geschikt formaat zoals gedefinieerd in artikel 2, punt 3), van Verordening (EU) 2023/2859 van het Europees Parlement en de Raad*.

* Verordening (EU) 2023/2859 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2023 tot oprichting van een Europees centraal toegangspunt dat gecentraliseerde toegang biedt tot voor financiële diensten, kapitaalmarkten en duurzaamheid relevante publiek beschikbare informatie (PB L, 2023/2859, 20.12.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2859/oj>).”;

b) het volgende lid wordt ingevoegd:

“1 bis. De lidstaten zorgen ervoor dat het in lid 1 bedoelde informatieblad alle volgende informatie bevat:

- a) basisinformatie over de bescherming van deposito's;
- b) contactgegevens van de kredietinstelling als eerste contactpunt voor informatie over de inhoud van het informatieblad;

- c) het dekkingsniveau voor deposito's als bedoeld in artikel 6, leden 1 en 2, in EUR of, indien relevant, in een andere valuta;
 - d) toepasselijke uitsluitingen van bescherming door een depositogarantiestelsel;
 - e) de beschermingslimiet voor gezamenlijke rekeningen;
 - f) de termijn voor terugbetaling indien een kredietinstelling niet langer aan haar verplichtingen voldoet;
 - g) de valuta van de terugbetaling;
 - h) identificatie van het depositogarantiestelsel dat verantwoordelijk is voor de bescherming van een deposito, met inbegrip van een verwijzing naar zijn website.”;
- c) lid 2 wordt vervangen door:
- “2. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen het in lid 1 bedoelde informatieblad verstrekken voordat zij een deposito-overeenkomst sluiten en vervolgens telkens wanneer zich een wijziging voordoet in de verstrekte informatie en ten minste om de vijf jaar. Kredietinstellingen eisen dat deposanten de ontvangst van dat informatieblad bevestigen wanneer zij die overeenkomst sluiten.”;

d) in lid 3 wordt de eerste alinea vervangen door:

“De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen op de rekeningafschriften van hun deposanten bevestigen dat de betrokken deposito’s in aanmerking komende deposito’s zijn, met inbegrip van een verwijzing naar het in lid 1 bedoelde informatieblad.”;

e) lid 4 wordt vervangen door:

“4. De lidstaten zorgen ervoor dat de kredietinstellingen de in dit artikel bedoelde informatie ter beschikking stellen in hetzij de taal die door de deposant en de kredietinstelling werd overeengekomen toen de bankrekening werd geopend, hetzij de officiële taal of talen van de lidstaat waar het bijkantoor is gevestigd.”;

f) de leden 6 en 7 worden vervangen door:

“6. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen in geval van een fusie van kredietinstellingen, de omzetting van dochterondernemingen van een kredietinstelling in bijkantoren of soortgelijke operaties, het depositogarantiestelsel en hun deposanten hiervan ten minste één maand voordat de rechtsgevolgen ervan ingaan, daarvan in kennis stellen, tenzij de bevoegde autoriteit om redenen van zakelijke geheimhouding of financiële stabiliteit een kortere termijn toestaat. In die kennisgeving wordt toegelicht welke gevolgen de transactie heeft voor de bescherming van deposanten.

De lidstaten zorgen ervoor dat, indien als gevolg van de operaties als bedoeld in de eerste alinea van dit lid, depositanten met deposito's bij de betrokken kredietinstellingen worden getroffen door de afgenomen depositobescherming, die kredietinstellingen die depositanten ervan in kennis stellen dat zij binnen drie maanden na de kennisgeving aan de depositanten als bedoeld in de eerste alinea van dit lid hun in aanmerking komende deposito's, met inbegrip van alle opgebouwde rente en uitkeringen, tot een bedrag dat gelijk staat aan de verloren dekking van deposito's, met inbegrip van de in artikel 6, lid 2, vastgelegde dekkingsniveaus, boetevrij kunnen opnemen of overboeken naar een andere kredietinstelling.

7. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen die niet langer deelnemen aan een depositogarantiestelsel en zich aansluiten bij een ander, hun depositanten hiervan ten minste één maand vóór de wijziging in kennis hebben gesteld. In die kennisgeving wordt toegelicht welke gevolgen de wijziging van deelneming heeft voor de bescherming van depositanten.”;

g) het volgende lid wordt ingevoegd:

“7 bis. Indien een relevante administratieve autoriteit een vaststelling als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, a), doet of een rechterlijke instantie een uitspraak als bedoeld in artikel 2, lid 1, punt 8, b), doet, zorgen de lidstaten ervoor dat de betrokken aangewezen autoriteiten, depositogarantiestelsels en kredietinstellingen de depositanten daarover informeren, onder meer door middel van een publicatie op hun website.”;

h) lid 8 wordt vervangen door:

“8. De lidstaten zorgen ervoor dat indien een deposant gebruikmaakt van internetbankieren, kredietinstellingen de informatie die zij uit hoofde van deze richtlijn aan hun depositanten moeten verstrekken, langs elektronische weg verstrekken, tenzij een deposant verzoekt om die informatie op papier te ontvangen.”;

i) het volgende lid wordt toegevoegd:

“9. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen tot nadere bepaling van:

- a) de inhoud en het formaat van het informatieblad als bedoeld in lid 1;
- b) de procedure die moet worden gevolgd voor het verstrekken van, en de inhoud van, de informatie die aan depositanten moet worden verstrekt in de mededelingen van aangewezen autoriteiten, depositogarantiestelsels of kredietinstellingen, in de situaties als bedoeld in de artikelen 8 ter en 8 quater en in de leden 6, 7 en 7 bis van dit artikel.

De EBA dient de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ... [twaalf maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] bij de Commissie in.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid toegekend om de in de eerste alinea van dit lid bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

19) het volgende artikel wordt ingevoegd:

“Artikel 16 bis

Uitwisseling van informatie tussen kredietinstellingen en depositogarantiestelsels, en verslaglegging door autoriteiten

1. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen te allen tijden alle informatie bewaren die nodig is om de in artikel 4, lid 10, bedoelde stresstests uit te voeren en om zich voor te bereiden op een terugbetaling van deposito's, overeenkomstig het identificatievereiste van artikel 5, lid 4, met inbegrip van de informatie voor de toepassing van artikel 8, lid 5, en de artikelen 8 ter en 8 quater, en deze informatie op verzoek aan het depositogarantiestelsel waarbij zij aangesloten zijn, verstrekken.
2. De lidstaten zorgen ervoor dat kredietinstellingen, op verzoek, aan het depositogarantiestelsel waarbij zij aangesloten zijn de in lid 1 bedoelde informatie verstrekken over:
 - a) depositanten bij bijkantoren van die kredietinstellingen in andere lidstaten of, indien die deposito's door het depositogarantiestelsel worden gedekt, in derde landen;
 - b) depositanten die ontvangers zijn van diensten die worden verleend door aangesloten kredietinstellingen op basis van de vrijheid van dienstverrichting.

De in de eerste alinea, punten a) en b), bedoelde informatie geeft aan in welke lidstaten of derde landen die bijkantoren of depositanten zijn gevestigd.

3. De lidstaten zorgen ervoor dat de depositogarantiestelsels de EBA uiterlijk op 31 maart van elk jaar in kennis stellen van:
 - a) het bedrag van de gedekte deposito's in hun lidstaat op 31 december van het voorgaande jaar;
 - b) het bedrag van hun beschikbare financiële middelen, zoals berekend per 31 december van het voorgaande jaar, met inbegrip van het aandeel van ingeleende of uitgeleende middelen, betalingsverplichtingen; en
 - c) bij elke uitbetaling van middelen van het depositogarantiestelsels overeenkomstig artikel 8, lid 1, of artikel 11, lid 2, 3 of 5, het tijdschema voor het bereiken van het streefbedrag.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat de aangewezen autoriteiten de EBA zonder onnodige vertraging in kennis stellen van het volgende:
 - a) de vaststelling van niet-beschikbare deposito's op grond van de in artikel 2, lid 1, punt 8, bedoelde omstandigheden;
 - b) de terugbetaling van deposito's overeenkomstig artikel 8 of de toepassing van de in artikel 11, leden 2, 3 en 5, bedoelde maatregelen, het bedrag van de overeenkomstig artikel 8 en artikel 11, leden 2, 3 en 5, gebruikte middelen en, indien van toepassing en zodra beschikbaar, het bedrag van de teruggevorderde middelen, de daaruit voortvloeiende kosten voor het depositogarantiestelsel en de duur van het terugvorderingsproces;

- c) de beschikbare alternatieve financieringsregelingen en het daadwerkelijke gebruik ervan als bedoeld in artikel 10, lid 9;
- d) eventuele depositogarantiestelsels die niet langer actief zijn of de oprichting van een nieuw depositogarantiestelsel, onder meer als gevolg van een fusie of het feit dat een depositogarantiestelsel grensoverschrijdend is gaan opereren.

De in de eerste alinea, punt b), bedoelde kennisgeving bevat een samenvatting van het volgende:

- a) de beginsituatie van de kredietinstelling;
 - b) de terugbetaling van deposito's overeenkomstig artikel 8 of de maatregelen waarvoor de middelen van het depositogarantiestelsel zijn gebruikt, met inbegrip van de specifieke instrumenten die zijn ingezet voor de in artikel 11, lid 2, 3 of 5, bedoelde maatregelen;
 - c) het verwachte bedrag aan gebruikte middelen.
5. De EBA publiceert de overeenkomstig lid 3 ontvangen informatie en de in lid 4 bedoelde samenvatting zonder onnodige vertraging. De EBA publiceert echter geen door een depositogarantiestelsel verstrekte informatie die door dat depositogarantiestelsel als vertrouwelijk wordt beschouwd.

6. De lidstaten zorgen ervoor dat de afwikkelingsautoriteiten van de kredietinstellingen die deelnemen aan een depositogarantiestelsel, aan dat depositogarantiestelsel een samenvatting verstrekken van de belangrijkste elementen van de afwikkelingsplannen als bedoeld in artikel 10, lid 7, punt a), van Richtlijn 2014/59/EU. De afwikkelingsautoriteiten hoeven in die samenvatting geen informatie op te nemen die niet noodzakelijk is voor het depositogarantiestelsel en de aangewezen autoriteiten om de in artikel 8, artikel 11, leden 2, 3 en 5, en artikel 11 sexies van deze richtlijn bedoelde verplichtingen uit te voeren.
7. De EBA ontwikkelt ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om de te volgen procedures en de minimale inhoud van de in lid 1 bedoelde informatie nader te bepalen, rekening houdend met de soorten deposanten en de procedures, modellen en inhoud van de in de leden 3 en 4 bedoelde informatie.

De EBA dient die ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op ...
[twaalf maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn]
in bij de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend om de in de eerste alinea bedoelde technische uitvoeringsnormen vast te stellen overeenkomstig artikel 15 van Verordening (EU) nr. 1093/2010.”;

20) bijlage I wordt geschrapt.

Artikel 2
Overgangsbepalingen

1. De lidstaten zorgen ervoor dat bijkantoren van kredietinstellingen die hun hoofdkantoor buiten de Unie hebben en in aanmerking komende deposito's in een lidstaat aannemen, op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn], en die op die datum niet deelnemen aan een depositogarantiestelsel, uiterlijk op ... [27 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] toetreden tot een depositogarantiestelsel dat op hun grondgebied actief is. Artikel 1, punt 16, is niet van toepassing op die bijkantoren tot ... [27 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn].

2. In afwijking van artikel 11, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, en de artikelen 11 bis, 11 ter en 11 quater alsook, voor zover daarin wordt verwezen naar artikel 11, lid 3, artikel 11 sexies van die richtlijn met betrekking tot preventieve maatregelen kunnen de lidstaten tot [31 december 2032/] [60 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] [PB: gelieve enkel de latere datum van deze twee data in te voegen] toestaan dat institutionele protectiestelsels als bedoeld in artikel 1, lid 2, punt c), van Richtlijn 2014/49/EU voldoen aan de nationale bepalingen ter uitvoering van artikel 11, lid 3, van die richtlijn, zoals van toepassing op ... [datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn].

Artikel 3
Omzetting

1. De lidstaten dienen uiterlijk op ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn] de bepalingen vast te stellen en bekend te maken die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onmiddellijk in kennis.

Zij passen die bepalingen toe met ingang van ... [24 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn]. Zij passen echter de bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan artikel 11, lid 3, van Richtlijn 2014/49/EU, zoals gewijzigd bij deze richtlijn, en aan de artikelen 11 bis, 11 ter, 11 quater en, voor zover daarin wordt verwezen naar artikel 11, lid 3, artikel 11 sexies van Richtlijn 2014/49/EU toe met ingang van ... [36 maanden vanaf de datum van inwerkingtreding van deze wijzigingsrichtlijn].

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4
Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 5
Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te ..., ...

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter
